

บทที่ 3

แม่

จากความตั้งใจของผู้ศึกษา มีหลายคนคงสงสัยว่า เรื่องแม่นั้นน่าสนใจขนาดนั้นเลยหรือ หมายถึง ผู้หญิงคนหนึ่ง ที่ไม่ได้เป็นคนเด่นดังอะไร ชีวิตมันก็มีขึ้นมีลงเหมือนกับคนอื่นทั่วไปนั่นแหละ แต่ในฐานะผู้ศึกษาเป็นลูกสาวคนเดียวของแม่ ความใกล้ชิดที่คลุกคลีด้วยกันมาตลอดนั้น ทำให้ผู้ศึกษาพบว่า ทุกช่วงชีวิตที่ผ่านมาในแต่ละวัยของแม่ มีทุกรสชาติ ความสุข ความสนุก ความเศร้าและความผิดหวัง แต่มองดูแล้วเหมือนจะมีแต่ประการหลังเสียมากกว่า จนกระทั่งหัวใจที่ได้รับการเยียวยาด้วยมนต์ลึกลับของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ กลับทำให้ชีวิตของแม่พบกับความสุขในช่วงบั้นปลายของชีวิต

ครอบครัวของแม่

วัยบริสุทธิ์

มีคนเปรียบเปรยและให้บทสรุป ถึงความเป็นผู้หญิงไว้หลากหลายอย่างนับไม่ถ้วน เช่น บางคนบอกว่าผู้หญิงสวยเหมือนกับดอกไม้ บางคนก็เปรียบผู้หญิงว่าหอมหวานปานน้ำผึ้ง แต่ก็มีบางคนใจร้ายเปรียบผู้หญิงเป็นนางมาร แต่สำหรับ “แม่” ถ้าจะเปรียบให้เข้าท่าและเห็นภาพได้อย่างชัดเจน ผู้ศึกษาขอเปรียบเธอเป็น “ผู้หญิงมีมนต์” เช่นเดียวกับคุณนิธิกุล ศรีพิชญพันธุ์

แม่เกิดวันอาทิตย์ที่ 26 มกราคม บ้านอยู่ “บางแม่หม้าย” ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีน ตำบลกฤษณา อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี สมัยก่อนใช้การเดินทางโดยเรือยนต์ขนาดเล็กซึ่งหากจะเดินทางไปยังตัวจังหวัดสุพรรณฯ ต้องใช้เวลาไปกลับถึงสี่ชั่วโมง ปัจจุบันมีถนนทางรถยนต์วิ่งถึงตัวจังหวัด รวมระยะทางได้ 25 กิโลเมตรและไม่มีการโดยสารทางเรือแล้ว

แม่มีพี่สาวสี่คน น้องสาวสองคนและน้องชายหนึ่งคน แม่เป็นลูกที่เกิดมาด้วยความหวังของพ่อแม่ หลังจากทีร้อคอยลูกชายรอแล้วรอเล่า คาดหวังว่าคนที่ห้าจะสมหวัง แต่เมื่อออกมาเป็นหญิง ญาติๆและชาวบ้านที่ลั่นถึงกับร้อง...ว่า แล้วเดินหนีไม่มีใครสนใจไยดี

เด็กผู้หญิงผอม ตัวเล็ก เหี่ยว นอนอยู่ในกระดัง (ทำจากไม้ไผ่สานที่บิลักษณะเหมือนถาดขนาดใหญ่มีขอบ) มีใบตองรองแล้วมีเบาะปูทับ เด็กน้อยนอนอยู่ในห้องอบที่บพร้อมแม่ที่ต้อง

อยู่ไฟหลังคลอด ยายคือแม่ของแม่นอนอยู่ไฟบนแคร่สูงเกือบถึงเอวมีเตาถ่านไม้ขีดเป็นรูปสี่เหลี่ยม บดด้วยกาบกล้วยรอบภายในเตามีถ่านติดไฟโรยซี้เก่าให้ไฟอ่อนใส่ก้อนหินขนาดกำปั้นหรืออิฐมอญ ลงไปเผาพอร้อน นำไปห่อด้วยใบยอประคบที่กระเบนเหน็บในท่านอนคว่ำ และวางนาบบน หน้าท้องท่านอนหงาย ใช้ไฟให้อ่อนโดยโรยซี้เก่าแล้วไว้ได้แคร่นอนที่มีร่องโปร่งให้ตรงกับบริเวณก้น คนนอนบนแคร่ ผู้อยู่ไฟจะนอนพลิกตัวไปมาและนอนคว่ำก็ได้เพื่อรับไออุ่น ให้เลือดลมเดินสะดวก ขับเลือดเสียหรือประจำเดือนออกให้หมด ผ้าที่ใช้รองรับประจำเดือนนั้น มีเคล็ดลับในการซักให้ สะอาดง่ายหมดคราบหมดกลิ่นคาว คือให้จืดจนเปียก แล้วจึงนำไปซักเป็นแบบอย่างที่คุณรู้ โบราณปฏิบัติกันมาอาจใช้เฉพาะท้องถิ่นก็ได้

น้าของแม่เล่าให้ฟังว่า ไปเยี่ยมแม่และเข้าดูในห้องอยู่ไฟพบว่ามิดไฟ (เป็นมดตัวเล็กกัด เจ็บแสบ) ไตในกระดัง ถ้าน้ำไม่ช่วยทำความสะอาดเด็กอาจตายไปแล้วก็ได้ เพราะเด็กผิวอ่อนบาง น้าจึงส่งสารวันเวียนมาช่วยดูแลทั้งๆที่บ้านอยู่ไกล

ตอนแม่อายุ 11 ปี มีหมอดูทำนายยาย(แม่ของแม่)ว่า จะได้ฟังลูกผู้หญิง ผู้ชายฟังไม่ได้ (แน่ละสิ ยายมีลูกผู้หญิงตั้ง 7 คน ชายหนึ่งคนเท่านั้น โอกาสได้ฟังลูกผู้หญิงก็น่าจะมาก) แม่จำได้ว่าหมอดูมองลักษณะลูกผู้หญิงคนโตว่า คนนี้ผิวดี ได้ฟังผิวด แต่มีลูกยาก คนที่สองระวังไว้อายุ ไม่ยืน คนที่สามอาภัพคู่ คนที่สี่เรียนเก่งฉลาด เอาตัวรอดได้ คนที่ห้าคือ “แม่” เขามองหน้าจับมือ ไปหมายดูทั้งสองมือ แล้วบอกว่า คนนี้อาภัพนะ ต่อไปลำบาก อายุสั้น ต่อไปจะอ้วนมาก ซี่โรค ส่วนน้องชายคนเดียวของแม่ หมอดูทายว่า คนนี้วาสนาดี มีผู้หญิงอุปถัมภ์ มีกินมีใช้ไปจนตาย

จากคำทำนายที่ “แม่” ได้ฟัง ทำร้ายจิตใจของแม่มาก เพราะครบเครื่องเรื่องไม่ดี คือ อ่อนแอ ซี่โรค ไม่สวย จะอ้วน และที่สำคัญอายุสั้น เด็กผู้หญิงวัยสิบเอ็ดรับฟังแล้วคงแยกแยะอะไร ไม่ได้ นอกจากเก็บคำพูดหมอดูไว้ในหัวใจน้อยๆ ไม่มีคนปลอบใจให้คลายทุกข์ได้ วันเวลาที่ผ่านไปพอจะพิสูจน์คำทำนายได้

พี่สาวคนโต แต่งงานกับพนักงานธนาคารออมสินเมื่ออายุเพียง 17 ปี ผู้ชายเป็นคนดี ซื่อสัตย์ เก็บเงินเก่ง ไม่ฟุ่มเฟือย และที่สำคัญไม่มีปากเสียงเถียงภรรยา ชีวิตครอบครัวราบรื่นดี และมีทรัพย์สินและสินทรัพย์เพิ่มขึ้นในระดับรวยตามคำทำนาย ที่แม่นมากอีกข้อหนึ่งก็คือ ผู้ชายเป็นหมัน ไม่มีลูกจึงขอลูกน้องสาวไปเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม น้องสาวคนนี้คือ แม่ของผู้ศึกษาและ ลูกบุญธรรมของป้าก็คือ พี่ชายคนโตของผู้ศึกษานั่นเอง ซึ่งจะกล่าวถึงในช่วงชีวิตครอบครัวของแม่ต่อไป

พี่สาวคนที่สอง คำทำนายว่าอายุจะไม่ยืน เธอผู้นี้เสียชีวิตด้วยวัยสามสิบหกปีด้วย โรคลมอันเกิดจากตัวจิตขึ้นสมอง เธอเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย วันเสียชีวิตมีอาการหน้ามืดเป็นลม

ขณะกำลังสอน นักศึกษาช่วยกันพากลับบ้านพักอาจารย์ซึ่งอยู่ไม่ไกลกันนักเพื่อให้พักผ่อน และเธอก็นอนพักผ่อนระยะยาวไปเลย หลังจากสามชั่วโมงต่อมาผู้ดูแลเข้าไปปลุกทานอาหารเย็น จึงทราบว่าเธอเสียชีวิตแล้วท่ามกลางความโศกเศร้าของญาติพี่น้อง เพราะจากไปในวัยที่อนาคตกำลังสดใส มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จัก จัดว่าอายุสั้นจริงตามคำทำนาย

พี่สาวคนที่สาม คำทำนายว่าอาภัพคู่ แรกๆก็คิดว่าหมอดูไม่แม่น เพราะเธอก็ได้แต่งงานตามประเพณีในวัยเพียงสิบเจ็ดกว่าๆ โดยมีแม่สื่อแม่ชักมาติดต่อ พ่อแม่ที่มีลูกสาวหลายคนจะต้องใช้บริการแม่สื่อเพราะการมีลูกสาวหลายคนเป็นเรื่องน่าหนักใจ จะอับอายชาวบ้าน การจะต้องมีเหย้าเรือนออกไปเพื่อแสดงว่า สาวบ้านนี้มีคุณสมบัติดี ไม่น่าเชื่อว่าชีวิตครอบครัวของเธอผู้นี้จะใช้เวลาสั้นมากไม่ถึงสองเดือน หลังจากย้ายไปอยู่ร่วมกับครอบครัวผู้ชาย เธอก็อาละวาดจนทางฝ่ายชายต้องพากลับหาพ่อแม่ เธอบอกว่าไม่ทนอยู่แล้ว จะกลับบ้าน เพราะลำบากมากถูกใช้ให้ทำงานบ้านซึ่งตัวเองก็ไม่เคยทำมากมายขนาดนี้ ตื่นตีสี่ หุงหาอาหาร ชักเสื้อผ้าให้ทุกคนในครอบครัว กวาดบ้านทุกชั้นเพราะเป็นตึกแถวสามชั้น กินข้าวคนเดียว กินทีหลังทุกคนกับข้าวก็ทำไม่ค่อยเป็น แม่สามีก็สอนไปว่าไป กะแนะกะเหน็บว่า “ไหนเขาบอกว่าทำกับข้าวเก่ง ที่แท้ก็ไม่เอาไหน” เมื่อทนไม่ไหวเธอก็กลับคืนสู่ครอบครัวและก็ไม่ยอมกลับไปอีก ผลก็คือ ต้องทิ้งทุกอย่างกลับคืนสู่ครอบครัวอย่างถาวร

ชีวิตหลังการเลิกร้างกับคู่ครอง เธอก็ไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับใคร ด้วยธรรมเนียมประเพณีที่เป็นกรอบไว้ แต่ในวัยอายุประมาณ 40 ปีก็มีชายไทยอาชีพเป็นทหารยศต่ำกว่านายร้อย เดินทางมาพบถึงบ้าน บอกว่าติดต่อกันทางจดหมาย มาขอคู่ตัว ฝ่ายหญิงฟังวิทยุแล้วสงขมไปทางไปรษณีย์ให้ทหารชายแดน แต่ทหารคนนี้มีหน้าที่รับของไปแจก เดินทางขอพบเพื่อจะขอบคุณ การติดต่อกันทางจดหมายกันเกิดความสนิทสนมจนทำพัฒนาไปไกล ถึงขนาดลุยถึงบ้าน พ่อแม่ก็ต้องจับเข้าคุย ฝ่ายชายก็รับตรงๆว่ามีครอบครัวแล้ว ราคานี้จะทำให้เลิกติดต่อกันได้ก็นานโข หลังจากนั้นเธอก็ใช้ชีวิตเหมือนไม่เคยแต่งงานต่อไป คำนำหน้านามยังเป็นนางสาว เพราะการแต่งงานที่ผ่านมายังไม่ได้จดทะเบียนสมรสกัน ก็น่าจะถือว่า “อาภัพคู่” ตรงตามคำทำนาย

พี่สาวคนที่สี่ ทำนายว่าเรียนเก่ง ฉลาด เอาตัวรอดได้ คนนี้เรียนเก่งจริง ได้ทุนการศึกษาตั้งแต่จบประถมปีที่สี่เรียนระดับมัธยม และระดับอุดมศึกษา จนจบปริญญาตรีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากนั้นสอบชิงทุนไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทประเทศสหรัฐอเมริกา กลับมารับราชการ นับว่าประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เลี้ยงตัวเองได้ คำทำนายของหมอดูราวกับตาเห็นล่วงหน้า

ลูกสาวคนที่ห้า แม่ของผู้ศึกษา คำทำนายว่า อากัพ ลำบาก อายุจะสั้น อ้วน ชีโรค คำทำนายที่แม่นที่สุดคือ อายุสั้น ไม่รู้ด้วยว่าจะอยู่ถึงอายุเท่าไร แม่แอบยื่นเข้ามุมพียงโง่งน้ำ หน้าบ้าน มองเรือที่ผ่านไปมา ร้องไห้บ่อยมาก นึกทีไรก็ทุกข์ทุกที เรียนหนังสือก็ไม่อยากเรียน คิดแต่ว่าไม่นานก็ตายแล้วเรียนไปทำไม แม่สอนให้ทำอะไรใจก็นึกต่อต้านว่าทำไปทำไมอีกไม่นานก็ตาย ความคิดเรื่องตายวนเวียนอยู่ในสมอง บันทอนกำลังใจและคิดในตอนนั้นว่า ถ้าหมอดูไม่พูดจะดีกว่า ญาติพี่น้องไม่ได้จดจำคำทำนาย เขาไม่สนใจไม่พูดถึง ความกลัวที่กัดกร่อนหัวใจแม่นี้ แม่บอกว่าอยากให้หมอดูอีกสักคนดูให้ใหม่ แล้วบอกว่าคนเก่าดูผิดก็จะดีหรอก แต่ก็ทำไม่ได้ในความเป็นเด็กที่มีข้อจำกัดเยอะ ไม่เหมือนเด็กสมัยนี้

ลูกชายคนแรก เป็นลำดับที่หก เกิดมาท่ามกลางการรอคอยของพ่อแม่จุฬาประทาน มาให้ ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่น ทะนุถนอม ห้อมล้อมด้วยญาติมิตร เพื่อนบ้านล้วนมาแสดงความยินดี ลูกชายคนนี้ไม่มีหมอดูทาย ไม่รู้หมอดูหายไปไหน แต่พวกผู้ใหญ่ก็จะพูดกันว่าวาสนาดี เพราะเกิดมาดี เหมือนมีการบนบานขอแล้วมาเกิด จึงถือว่าเป็นลูกขอจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ไม่ดูไม่ดีเกรงจะป่วยไข้ ลูกชายคนนี้โตขึ้นก็ไม่ทำงานเป็นชิ้นเป็นอัน ได้รับทรัพย์สินจากพ่อแม่มากมายก็ละลายหายหมดเพราะมีภรรยาหลายคน ลูกหลายคน แต่บ้านปลายชีวิตเมื่ออายุ 60 กว่าก็ยังเห็นเขาวาสนาดีมีภรรยาดูแล ภรรยาลำดับที่เท่าไรไม่ปรากฏ แต่ก็อยู่ด้วยกันออกหน้าออกตา

ลูกสาวคนที่เจ็ด อายุได้สี่ขวบก็เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุตกน้ำ ในฤดูน้ำหลากท่วมรอบบ้านในเดือนสิบสอง ในวันนั้นแม่ทำลอดช่องไทยให้ลูกๆกิน แล้วนั่งคุยกัน ปรากฏว่าผิดปกติแม่ถามว่าน้องไปไหน จึงได้ลุกขึ้นเดินเรียกรอบบ้านก็ไม่พบ ผู้ใหญ่ที่ช่วยค้นหาสังเกตตรงบันไดสะพานหน้าบ้านมีรอยน้ำกระเซ็นจึงตัดสินใจช่วยกันลงไปหาในน้ำ ก็ได้ตัวน้องขึ้นมาในสภาพตัวเขียวเสียชีวิตแล้ว แม่จำได้ว่าเขาเอาร่างน้องไปคว่ำบนกันกระทะใบใหญ่โดยวางกระทะคว่ำลงให้น้องนอนพาดหัวต่ำขาต่ำ ลำตัวอยู่สูงบนกันกระทะเพื่อให้น้ำไหลออกจากปาก มีลอดช่องออกมาด้วย ภาพนั้นแม่บอกว่า จำติดตาไม่เคยลืม น้องเกิด พ.ศ.2488 เสียชีวิตปี พ.ศ. 2492 อายุสี่ขวบเกือบห้าขวบ ยายเสียใจจนซ็อกไม่พูดกับใครเลย ไม่กินข้าว ในขณะนั้นยายมีท้องน้องคนเล็กและเป็นเดือนครบกำหนดคลอดด้วย ยายไม่กินลอดช่องตลอดชีวิต และจะไม่อยากเห็นลอดช่องไทย มันทำร้ายจิตใจที่เคยทำให้ลูกกินแล้วลูกก็ตาย ในกระเพาะยังเต็มไปด้วยลอดช่องฝีมือแม่เอง เป็นความหลังที่ปวดใจยายมาก ช่วงนั้นน้องสาวของยายที่แต่งงานแล้วไม่มีลูก ก็มาดูแลยายอย่างใกล้ชิด ด้วยความเป็นห่วงสุขภาพพี่สาวที่กำลังท้องและมีเรื่องเสียใจในการสูญเสียลูก ซึ่งเป็นทุกข์ที่มหันต์ที่สุดของคนเป็นแม่

น้องคนเล็ก ลำดับที่แปด แต่เป็นผู้หญิงคนที่เจ็ด เกิดในเดือนสิบสอง ห่างจากการตายของพี่สาวเพียงสิบห้าวัน ตั้งแต่เกิดก็มีน้องของยายมาดูแล พุ่มพัก เพราะยายเองแทบสิ้นสภาพไม่พ้นจากการตรอมใจที่เสียลูกวัยน่ารัก กำลังช่วงพุดช่วงคุย ภาระต่างๆ น้องของยายจะเป็นผู้ดูแล และได้ขอลูกคนนี้ไปเลี้ยงดูเป็นบุตรบุญธรรม เมื่อเด็กอายุได้สองขวบ ช่วงนั้นยายไม่อยากยกให้ เพราะเด็กพุดเก่ง รู้เรื่องแล้ว แต่ยายก็ตั้งใจยกลูกให้ไปโดยรักษาคำพูด

ชีวิตความเป็นอยู่

บ้านบางแม่หม้าย อุดมสมบูรณ์ด้วยปลาน้ำจืด ข้างบ้านแม่เป็นโรงงานรับซื้อปลาเช่น ปลาช่อน ปลาดูเพียน ปลาดูโกก เมื่อได้ปลามากก็จะเทกองรวมบนลานกว้าง เรียกชาวบ้านมาล้อมวงเอามัดเอาตะกร้าติดตัวมา ทำการขอดเกล็ดปลา แล้วเอาส่วนหัวและพุงปลาออก เจ้าของจะเอาเฉพาะเนื้อปลาไม่ใส่เกล็ดตากแห้งส่งขายกรุงเทพ คือปลาช่อนตากแห้งที่เห็นจำหน่ายทั่วไป หรือปลาช่อนแดดเดียวและปลาดูเพียนแห้งนั้นแหละ ส่วนหัวปลา พุงปลาคนที่ทำก็จะได้ไปเป็นการแลกค่าแรง เอาไปต้มขิง ต้มยำ ต้มโคล้ง หัวปลาดูตากแห้งเก็บไว้กินนานๆ

ตกกลางคืนถ้าเป็นเดือนสิบเอ็ด น้ำเอ่อตลิ่ง จะหากินกุ้งแม่น้ำไม่ยาก ถือฉมวกซึ่งเป็นเครื่องมือสำหรับแทงปลาแทงกุ้งเป็นเหล็กปลายแหลมพร้อมไฟฉายไปส่องตามน้ำตื้นที่ใสสะอาด จะมองเห็นกุ้ง แม่บอกว่าไม่เคยแทงกุ้งได้เลย พวกผู้ชายจะเก่งในเรื่องแทงกุ้งต้องใช้ความชำนาญและมีวิธีการถ้ามองเห็นตัวกุ้งแล้วแทงลงไปจะไม่ถูกตัวกุ้งเลย เรียนหนังสือแล้วจึงรู้ว่ามิ้มหักเหของแสง ต้องแทงให้เบี่ยง ชาวบ้านรู้เองด้วยประสบการณ์

เด็กๆจะชอบถ่ายอุจจาระลงน้ำ เมื่อน้ำท่วมเข้าถึงบ้าน เด็กมักจะนั่งชันบันไดหรือสะพานแล้วหันก้นออกให้ถ่ายลงน้ำพอดี จากนั้นจะได้เห็นฝูงปลาเทโพมาโฉบกินกันอย่างสนุกสนาน เสียงน้ำจ่อมแจ่มแตกกระจาย ฤดูน้ำหลากหรือชาวบ้านเรียกกันว่าหัวน้ำขึ้น ปลาจะเยอะและอร่อยโดยเฉพาะปลาดูเพียนนำมาต้มเค็มทั้งเกร็ดจะเป็นปลาที่อร่อยที่สุดเทียบเท่าปลากระป๋อง

ชีวิตแม่ ที่ขาดรัก

ความคับแค้นใจของแม่มีมาก จากการที่ไม่ได้รับความอบอุ่นจากพ่อแม่พี่น้องในวัยเด็ก พี่คนที่สี่ใกล้ชิดกันมาก เขาแข็งแรงกว่า ยังใช้ความได้เปรียบที่หน่วยก้านยาว เขกหัว ถีบ ถ้านอน

ด้วยกันก็จะสั่งให้นอนกลับหัวกลับเท้า(ภาษาชาวบ้านเรียกว่ากลับหัวกลับหาง) กลัวติดเหาจากแม่ ถ้าพบว่าตอนเช้าหันหัวไปทิศเดียวกับเขา แม่จะโดนถีบ แม่ติดเหาจากเพื่อนที่โรงเรียนคันหัวมาก บางครั้งเอามือลูบออกมาจากผมได้ตัวเหาเลย แม่เอา ดิดีที ที่ใช้ฉีดยุง มาขโลมผมเพราะเห็นว่าฆ่า ยุงได้ก็ฆ่าเหาได้จากนั้นมีอาการเมามึนรู้สึกไม่สบาย จึงวิ่งกระโดดลงไปอาบน้ำในแม่น้ำหน้าบ้าน แล้วสระผมด้วยสบู่หลายๆครั้ง สมัยนั้นไม่มีแชมพู เหาหายไป แม่เริ่มระวังตัวไม่นั่งใกล้เพื่อน นักเรียนที่เป็นเหาอีก ไม่อยากใช้ ดิดีที กลัวเมา เรื่องนี้แม่แก้ปัญหาตามปัญญาเด็ก โตขึ้นรู้ว่า มีสิทธิ์ถึงตายได้จากพิษดิดีที

แม่ไม่เคยแปรงฟัน ไม่รู้ว่ามีแปรงฟันด้วย ใช้แต่เกลือ เห็นเพื่อนข้างบ้านแปรงฟันมี ฟองขาวเต็มปาก จึงถามว่าทำอะไร เพื่อนบอกว่าแปรงฟันแล้วฟันจะไม่ปวด ตอนนั้นแม่ปวดฟันบ่อย อายุประมาณแปดเก้าขวบเท่านั้น แม่จึงอ้อนวอนญาติที่แม่เกรงใจให้ขอยายซื้อแปรงสีฟันที่ตลาด เมื่อยายอนุญาตให้ซื้อแปรงมา แม่ก็รีบเอาไปถูกับสบู่แล้วนำมาแปรงฟันทำท่าทางเหมือนที่เห็น เพื่อนทำ แปรงเท่าไรก็ไม่หายปวดฟันยังคลื่นไส้จะอ้วก ไปถามเพื่อนว่าใช้กับสบู่อะไร เขาบอกว่า เป็นยาสีฟันไม่ใช่สบู่และมีราคาแพงด้วย ก็ต้องร้อนถึงญาติไปขอกับยายอีกคราวนี้ได้ยาสีฟันพิเศษ นิยมเป็นผงมาให้บอกว่ราคาถูก ใช้ดี ทุกคนก็ใช้อย่างนี้ฟันก็ทน ไม่ต้องใช้แปรงก็ได้ ใช้นิ้วมือถู เคยปวดฟันนอนร้องหลายคืน กังจึงพานั่งเรือไปจังหวัดหาช่างทำฟัน (สมัยนั้นไม่มีทันตแพทย์) เขาก็ถอนออกให้เป็นฟันกราม แผลค่อนข้างใหญ่ กลับบ้านแก้มบวมอยู่หลายวันก็ไม่มีใครสนใจ เป็น ของธรรมดาของการถอนฟัน แต่แม่รู้ว่าแผลที่ถอนฟันมีเศษอาหารไปอุดจึงเฝ้าอีกเสบ ต้องแคะ ออกเอง ญาติบอกให้อมเกลือบ่อยๆ แม่บอกว่าอยากหายปากเหม็น จึงอมเกลือเค็มมากจนลิ้นแตก ไม่นานก็หายจริงๆ

อาชีพของก่งเป็นเอเยนต์(ร้านขายส่งรับช่วง)ขายเหล้าและบุหรี่กรมสรรพสามิตมีลูกค้า พายเรือมาซื้อที่บ้าน ก่งต้องดูแลขาย รับเงินทองเงิน ไม่มีเวลาว่างพอกับยายที่วันๆหมดไปกับ ภาระเลี้ยงลูกและดูแลอาหารการกิน เสื้อผ้า ลูกคนโตก็ช่วยแบ่งเบาได้มาก ตามตำราว่าลูกคนหัวปี (คนโต) ถ้าเป็นผู้หญิงจะอภัพเป็นความจริง เพราะพี่สาวคนโตต้องทำงานทุกอย่างในบ้าน ดูแล น้องทุกคน อุ่มน้องตั้งแต่ยังอุมไม่ค่อยไหว เธอเป็นเหมือนแม่คนที่สองของน้องทุกคน

การศึกษาของแม่

เมื่อแม่อายุ 7 ขวบ ผู้ใหญ่บ้านมาเตือนก่งให้พาไปเข้าเรียนเพราะเข้าเกณฑ์แล้ว แม่ถูก พาไปโรงเรียน หลังจากเพื่อนเรียนไปหลายวันแล้ว เรียนไม่รู้เรื่องเลยนั่งเฝ้าอยู่หลายวัน เพื่อน

หัวเราะเยาะ กว่าครูจะสอนตัวต่อตัวตามเพื่อนทันก็หลายวัน หลังจากนั้นแม่ก็ขยันเรียน ผูกพันกับครู ความรักที่ได้รับจากครูผู้หญิงชื่อบุญชู ทำให้เรียนทันเพื่อน แข่งเพื่อน ผลการสอบซ่อมและสอบไล่ได้เป็นที่หนึ่งและสองสลับกับเพื่อนชายร่วมชั้นชื่อ สู่ ประถมหนึ่งถึงประถมสี่ ผลัดกันครองแชมป์ที่หนึ่งที่สอง ครูบุญชูเป็นครูประจำชั้นจนจบประถมปีที่สี่

สมัยนั้นโรงเรียนจะมีเริ่มต้นที่ชั้นเตรียมเล็ก เตรียมใหญ่ก่อนแล้วต่อด้วยประถมหนึ่งถึงสี่ จากนั้นเป็น มัธยมหนึ่งถึงมัธยมหก แล้วต้องต่อม.7และม.8 (เตรียมอุดมศึกษา) ก่อนจะเข้ามหาวิทยาลัย มีหลักสูตรเรียนลัดเพื่อสอบเทียบสำหรับผู้พลาดการเรียนประจำ สำหรับผู้จบประถมสี่ก็สามารถเรียนลัดตามโรงเรียนกวดวิชาซึ่งมีอยู่มากมายในกรุงเทพมหานครนั้น

จบโรงเรียนประถมภาคบังคับแล้ว ถ้าจะเรียนต่อมัธยมต้องไปเรียนในตัวจังหวัด เด็กหญิงประมวสจบก่อนหนึ่งปี เรียนเก่งสอบได้ 95 เปอร์เซนต์ ได้ทุนเรียนต่อมัธยมที่ตัวจังหวัด เป็นนักเรียนทุนคนแรกของโรงเรียนประชาบาล วัดบางแม่หม้าย แม่เว้นว่างการเรียนช่วยทำงานบ้านเพราะโตแล้ว อายุสิบขวบ พี่คนโตอายุสิบแปดปีแต่งงานไป พี่สาวคนที่สองไปเรียนต่อที่จังหวัดก่อนเพราะมีผู้ใหญ่ช่วยเหลือ น้องสาวยายรักจึงพาไปอยู่ด้วยเรียนต่อด้วย ที่บ้านยายจึงมีคนทำงานอยู่สองคนคือ ป้าผ่องศรีและแม่ของผู้เรียน

แม่สู่เมืองหลวง

ปี พ.ศ.2501 แม่ได้มีโอกาสเรียนต่อมัธยมหนึ่งถึงมัธยมปีที่หกที่กรุงเทพหลังจากหยุดพักมาเป็นเวลาสี่ปี โดยมีญาติจากกรุงเทพไปเยี่ยมที่บ้านให้ความอุปการะ ช่วยเหลือ พูดคุยกับผู้ใหญ่ แล้วพาเข้ากรุงเทพให้ที่พักอาศัย แม่นั่งรถรางจากบ้านพักถนนสันติภาพ วงเวียน 22 กรกฎาคม ไกลหัวลำโพง ไปเรียนลัดที่โรงเรียนแมนศรีพิทยาลัย สะพานดำ ภาคพิเศษ ตั้งแต่เวลาสี่โมงเย็นถึงหนึ่งทุ่ม แม่ใช้เวลาหนึ่งปี จบชั้นมัธยมต้น และใช้เวลาอีกสองปีจบชั้นมัธยมปลาย

จากนั้นแม่ก็ย้ายไปเรียนกวดวิชาโรงเรียนวัดมหาธาตุ (เวลาพิเศษ) ไกลมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อเรียน ม.8 (เตรียมอุดมศึกษา) ก่อนจะมีสิทธิ์สอบแข่งขันเข้าศึกษามหาวิทยาลัยด้วยพื้นฐานที่จบจากการเรียนลัดทำให้เป็นเรื่องยาก ปีแรกสอบไม่ผ่าน ช่วงนั้นมี “หนูม” ที่เข้ามาช่วยติวให้ เป็นทหารบกอยู่ระหว่างเรียนธรรมศาสตร์ด้วย การติวเป็นหมู่คณะก็คุ้นเคยเป็นเพื่อนกัน เป็นกลุ่มไม่มีพิษภัย แม่มีเพียงวุฒิพาณิชย์ หรือ ประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพแผนกพาณิชย์การ วุฒิบัตรฉบับนี้เป็นใบเบิกทางที่ดีในชีวิตที่ล้มลุกคลุกคลานในการเข้าทำงานบริษัท

แม่บอกว่า สมัยนั้นถ้าใครขยันสามารถศึกษาหาความรู้ได้เสริมมาก มีสถานสอบภาษา โรงเรียนสอนการดนตรี โรงเรียนสอบวิชาชีพต่างๆ มากมาย โดยกระทรวงศึกษาธิการรับรอง แม่เป็นคนชอบศึกษา จึงเป็นคนได้เปรียบ แม่บอกว่า แม่เป็นคนรู้อะไรอะแยะ แต่ไม่ค่อยกระจ่างสักอย่างเดียว

รักแรกพบ

แม่เข้าทำงานที่บริษัท เซ็นทรัลเทรดดิ้ง จำกัด วังบูรพา ในปี พ.ศ.2506 พออายุย่างยี่สิบห้า แม่ได้สมรสกับผู้ชายหน้าตาดี ในวันที่ 13 เมษายน พ.ศ.2509 โดยจัดงานอย่างเป็นทางการที่ สมาคมสตรีไทย ถนนเพชรบุรี เขารับราชการเป็นทหารยศไม่ใหญ่ แต่กำลังศึกษาอยู่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ชายคนนี้เป็นหนุ่มที่เคยตีหนังสือสอบให้แม่นั่นเอง ซึ่งหลังแต่งงานเขาก็ลาออกจากทหาร ไปทำงานธนาคารได้ตำแหน่งผู้จัดการ

สังเกตรวันแต่งงานเป็นวันที่ 13 เป็นเลขขัดแย้งของดาวอาทิตย์กับดาวอังคาร จึงนำมาเป็นข้อสังเกต ผู้ศึกษาไม่ยากถ้าवल่งก่อให้เกิดความสะเทือนใจ จะใช้วิธีค่อยถามค่อยปะติดปะต่อไปเรื่อยๆ จะดีกว่า

แม่พบว่า เขาไม่ซื่อสัตย์ต่อแม่ ตั้งแต่สัปดาห์แรกของการแต่งงาน เพราะพี่สาวของแม่เล่าให้ฟังว่าเห็นเขาไปเดินเที่ยวกับผู้หญิงในงานกาชาด เมื่อถามเขาก็ปฏิเสธเป็นพัลวัน กล้าสาบานสาบาน แต่กาลเวลาได้พิสูจน์ว่าเขาเป็นคนเจ้าชู้ ไม่ซื่อสัตย์เลย ช่วงเวลาแห่งความผิดหวังแม่ก็มุ่งเข้าหา “หมอดู” แม่ไปหาหมอดูเป็นหญิงจีน อยู่ทาวนเฮ้าส์แถวใกล้เคียงโบสถ์แม่พระฟาติมา ไม่รู้ใช้ตำราอะไร คำทำนายว่า ข้าใจกระหังตายเพราะแต่งงานอายุน้อย ควรจะแต่งงานตอนอายุเกินสามสิบแล้วจึงจะดี ผู้ชายคนนี้มีมาหลอก จะหลอกจนหมดตัว แม่เสียค่าดูไปสามสิบบาท กลุ้มใจหนักกว่าเดิมเป็นร้อยเท่า

หนึ่งปีหลังแต่งงาน แม่มีลูกชายคนแรก ได้พี่สาวคนโตรับไปช่วยเลี้ยง ต่อมาก็ขอรับไปเป็นบุตรบุญธรรม แม่จึงยกให้ไปเพราะตัวเองก็ไม่ค่อยมีเวลาให้ลูกมากนัก สองปีถัดมาได้ลูกชายคนกลาง ช่วงนั้น (ปี 2513) แม่ย้ายมาเข้ารับราชการ สังกัดหน่วยงานของรัฐ และเว้นอีกเจ็ดปี จึงได้ลูกสาวอีกหนึ่งคนปิดรายการ

รักเอง ข้าเอง

พฤติกรรมคุ้มครองของแม่ ในขณะนั้นเขาเป็นผู้จัดการธนาคารอยู่ มีโทรศัพท์จากผู้หญิง
สูงวัยคนหนึ่ง ซึ่งขอเรียกว่า “คุณมน”

คุณมน : สวัสดีค่ะ บ้านผู้จัดการใช้ไหมคะ

แม่ : ใช่ค่ะ

คุณมน : ดิฉันเป็นลูกค้าธนาคารนะคะ อยากทราบว่าผู้จัดการอยู่ประจำบ้านนี้หรือเปล่า

แม่ : อยู่ค่ะ เรามีบ้านหลังเดียว

คุณมน : ผู้จัดการกลับบ้านทุกวันไหมคะ

แม่ : ทุกวันค่ะ ประมาณ 2 ทุ่ม นี่ก็จวนแล้วอีกประมาณครึ่งชั่วโมง คุณโทรมาใหม่ก็จะพบ

คุณมน : เออ..ขอโทษ คุณคือคุณนายผู้จัดการใช้ไหมคะ

แม่ : ใช่ค่ะ

คุณมน : คุณนายคะ ดิฉันมีเรื่องต้องรบกวนคุณนายนะคะ ถ้าผู้จัดการยังกลับบ้านทุกวัน ดิฉันก็
ไม่สะดวกจะคุยทางโทรศัพท์ ดิฉันขออนุญาตคุยกับคุณนาย บอกให้ก็ได้ว่า ดิฉันเป็นแม่ของ
พนักงานหญิงในธนาคาร ดิฉันขออนุญาตคุณนายพ่วงนี้เลยได้ไหมคะ

แม่ : ได้ค่ะ นัดตอนเที่ยง ที่ห้องอาหาร.... ดิฉันจะใส่ชุดสีม่วงอ่อน จะไปนั่งคอยก่อน

คุณมน : ตกลงค่ะ ดิฉันใส่ชุดสีเขียวอ่อนค่ะ จะไปตามเวลาเลยคะ

เมื่อถึงเวลานัด ทุกอย่างเป็นไปอย่างเรียบร้อย สองหญิงวัยใกล้เคียงกัน คุณมนเป็นคน
ดูมีฐานะดี เป็นลูกค้าชั้นดี เธอเปิดเผยว่า

คุณมน : ผู้จัดการบอกดิฉันว่าหย่าขาด ไม่ได้อยู่กับคุณนายแล้ว ขอแต่งงานกับ “เจ๊บบ” พนักงานบัญชี
ในธนาคาร ลูกสาวดิฉันเอง เขามาสู่ขอกับดิฉันด้วยตัวเอง ดิฉันถึงงั้นะ ที่ปรากฏว่ายัง อยู่
กับคุณนาย

ตอนนี้แม่แทบช็อคไม่คิดว่าจะเจอเรื่องเลวร้ายกับตัวเองเช่นนี้ จึงรวบรวมสติทำสีหน้า
น้ำเสียงราบเรียบเหมือนปกติ

แม่ : ค่ะ เราหย่ากันเพราะสำนักงานใหญ่ต้องการให้ผู้จัดการรับสภาพหนี้ที่ปล่อยไปเกินอำนาจ
จึงจำเป็นต้องหย่าเพราะถ้ามีการฟ้องร้องต้องรับสภาพหนี้ จะมีผลกระทบมาถึงทรัพย์สิน
ส่วนตัว แต่ชีวิตจริงยังอยู่กันเหมือนเดิม เขาเป็นคนเจ้าชู้ ถ้าพูดความจริง คุณมนก็คง
ไม่ยกลูกสาวให้

คุณมน : เขาเจ้าชู้มากหรือคะ

- แม่ : ค่ะ ดิฉันฟังแล้วเป็นเรื่องธรรมดา เพราะมีรูปแบบแปลกๆ ไม่ค่อยซ้ำกัน แต่รายคุณมนนี่ เป็นรายแรกนะคะที่ถึงขั้นสูซอ คงหวังจริงจังด้วย
- คุณมน : ดิฉันไม่นึกเลยนะ มีตำแหน่งหน้าที่การงานน่านับถือจะโกหกดิฉันได้ ดิฉันคงไม่ยอมให้ มาหลอกกันง่ายๆหรอก อ้อ...เขายกว่าคุณนายผัดต้มตุ๋น ไม่มีความต้องการทางเพศ เขาไม่ได้ยุ่งกับคุณนายมาสองปีแล้ว จริงไหมคะ
- แม่ : อ้อ เหมอคะ ฉันเพิ่งคลอดลูกคนเล็กได้ห้าเดือน
- คุณมน : ไอ้โฮ.. นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กแล้วนะ กล้ามาโกหกดิฉันขนาดนี้ เขาเรียกต้มนะเนี่ย ดิฉันดีใจที่ได้ มีโอกาสคุยกับคุณนาย คุณนายก็เป็น...ขอโทษนะคะ ผู้ดีผู้ดี เขาไม่น่าทำอย่างนี้เลย
- แม่ : ตั้งแต่แต่งงานกันมา ดิฉันก็แก้ปัญหาประคองชีวิตคู่มาโดยตลอด กำลังคิดว่าไม่ไหว เหมือนกันหนักข้อเข้าทุกวัน คงต้องทำอะไรซักอย่าง
- คุณมน : คุณนายจะอนุญาตไหมคะ ถ้าดิฉันจะร้องเรียนผู้ใหญ่ อาจจะทำให้เขาต้องออกจากงาน ที่เดียวนะ
- แม่ : คุณมน กรุณาทำได้เลย ดิฉันไม่เดือดร้อนอะไร ต่อไปเขาก็ไปหลอกคนอื่น ดิฉันก็ต้อง คอยตอบคำถามคนแล้วคนเล่า ให้ได้รับบทเรียนบ้างก็ดี

ผลจากการร้องเรียนผู้ใหญ่ ผู้จัดการถูกเรียกเข้าประจำสำนักงานใหญ่ ที่ไม่โดนออกก็ เพราะเขาต้องการให้ติดตามหนี้สินที่ปล่อยเกินอำนาจ จุดนี้เองที่แม่เคยกลัวหากมีปัญหาไม่สามารถเรียกหนี้คืนได้ก็จะต้องเสียทรัพย์สินส่วนตัว ดังนั้นการหย่าคือความจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของทรัพย์สิน ซึ่งหลังการหย่าก็ยังอยู่กันปกติ มีบ้างที่จะไปค้างที่อื่นหรืออ้างว่าไปตามหนี้ ที่ต่างจังหวัด แต่แม่ไม่คิดว่าเขาจะนำใบหย่าไปใช้ประโยชน์ หลอกคนอื่นได้อีก การประจำอยู่ สำนักงานใหญ่นี้เองทำให้ การเงินไม่พอใช้เพราะไม่มีค่ารับรอง ไม่มีรถประจำตำแหน่ง ค่าน้ำมัน และเงินประโยชน์อื่นๆอีก

ถึงตอนนี้ แม่ก็คงเป็น “หม้าย” จริงๆ เพราะต่อมาเขาออกจากงานและไปมีชีวิตส่วนตัว ที่แม่ไม่อาจติดตามรับรู้ได้ มีติดต่อมาบ้าง แต่การเงินไม่มีให้และเคยขอเงินก้อนใหญ่ไป อ้างว่าทำทุนร่วมกับเพื่อน

แม่มารู้ภายหลังจากน้องสาวของเขาว่า เขามีเมียใหม่แล้วอายุคราวลูก เขามีอิสระจาก ใบหย่าสมบูรณ์ ถ้าไม่คิดถึงลูกสามคนไม่รับผิดชอบก็จบกันไปโดยไม่มีอะไรต้องคุยกัน

แม่สู่การเป็นหมอดู

ความเชื่อที่คลางแคลงในวัยเด็ก

จากที่แม่ได้รับความกดดันจากคำทำนายดวงชะตาตอนอายุ 11 ปีว่า “ลูกคนนี้(หมายถึงแม่) อาภัพ จะลำบาก ยากจน ชีวีโรค ไม่เหมือนพี่สาววาสนาดีกว่า สบาย ได้เรียนสูง”

แม่มีจุดดำที่ทำร้ายจิตใจตลอดมา นึกดูว่าเด็กผู้หญิงที่เหวี่ยงขี้เหวี่ยงบ้านนอก ชีวิตอยู่ในวงแคบ ถูกมองอนาคตในทางเลวร้ายชนิดไม่ได้ผุดเกิดเช่นนี้ จะเกิดความเศร้าหมองเพียงใด คนอื่นอาจจะฟังคำทำนายแล้วลืม แต่แม่ไม่เคยลืม วันนี้แม่อายุหกสิบห้าปี เป็นบทเรียนที่แม่บอกว่า “ถ้าแม่ได้เป็นหมอดู จะไม่พูดจาฆ่าคนทั้งเป็นอย่างนี้เด็ดขาด”

พอแม่อายุสิบหก หมอดูแถวบ้านดูให้ยายอีก บอกว่า ชีวิตเด็กคนนี้เจริญยากเพราะเกิดข้างแรม (แม่เกิด แรม 14 ค่ำ) ถ้าเกิดข้างขึ้นชีวิตจะรุ่งเรือง” แม่ถึงกับทุด น้อยใจโชคชะตาว่าทำไมหนอเราจึงไม่เกิดข้างขึ้น อีกเพียง 2 วันก็จะถึงแล้ว นี่ก็เป็นคำทำนายตอกย้ำให้เสียใจ จากนั้นหมอดูก็ดูนิ้วมือแม่แล้วทักอีกว่า “ นิ้วมือสั้น ปลายนิ้วไม่แหลมเหมือนพี่สาว จะต้องทำงานหนักตลอดชาติ พี่สาวปลายนิ้วลำเทียนจะสบายไม่ต้องทำงานหนักเช่น ซักผ้า ถูบ้าน ล้างชาม ชีวิตภายหลังพี่สาวก็สบายกว่า และที่สำคัญดูเส้นชีวิตของแม่สั้น เด็กคนนี้อายุไม่ยืน”

แต่แม่ก็ผ่านชีวิตมาด้วยความลำบากกว่าพี่สาวจริงๆ พี่สาวเป็นนักเรียนทุนได้อยู่หอพักในกรุงเทพฯ แต่แม่ต้องดิ้นรนขอมาเรียนกรุงเทพ โดยการกวตริหาเรียนลัด โดยอาศัยญาติอยู่ทำงานบ้านแลกค่าที่พัก พ่อแม่ไม่สนับสนุนเพราะแม่ทำงานบ้านเก่ง อยากให้อยู่บ้านทำงานบ้าน แต่แม่ก็ฝ่าฟันจนประสบความสำเร็จในระดับไม่สูงนัก ก็จริงสมคำทำนาย และช่วงชีวิตระหว่างนั้น แม่ก็เริ่มหาหมอดูหลายรูปแบบ เชื่อบ้างไม่เชื่อบ้างไปเรื่อยเปื่อย

พบวิชา “ลายมือ”

ในปีพ.ศ.2529 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีเปิดอบรมวิชาชีพภาคฤดูร้อน ชื่อ “ลิขิตบนฝ่ามือ” อาจารย์ผู้อบรมเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัยของรัฐ ท่านได้ศึกษาศาสตร์การดูลายมือมาพอสมควรท่านเชื่อว่าเป็นข้อมูลทางสถิติที่แม้แต่ในต่างประเทศก็กำลังตื่นตัวและค่อนข้างเป็นที่นิยมของคนรุ่นใหม่ แม่สนใจไปดู วิธีการของการดูลายมือคือ ต้องวัดหาจุดอายุปัจจุบันในมือ จากนั้นหามือด้วยหมึกพิมพ์ แล้วไปประทับลายมือบนกระดาษขาว จากนั้นผู้ทำนายก็จะอ่านจากแผ่นพิมพ์มือ แล้วทำนายให้ฟังตามหลักวิชาการ ลายมือของคนแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน แม้แต่

เส้นหลักในมือ ได้แก่ เส้นชีวิต เส้นสมอ เส้นใจ เส้นเสาร์และเส้นสมรส ตำแหน่งของเส้น ลักษณะ ความหนาความบางและความยาวความสมบูรณ์ของเส้นตลอดร่องความลึกและสีของมือก็จะแตกต่างกัน

“ลายมือ” เป็นแผนที่เฉพาะตัวของคนคนนั้น ทุกคนเกิดมาจะมีกำหนดจากเบื้องบนแล้วว่า จะต้องมีชีวิตอย่างไร อยู่อย่างไร ตายอย่างไร เขากำหนดมาเรียบร้อยแล้ว แต่การที่จะรู้ล่วงหน้าในแผนที่ของชีวิตตนเอง เป็นสิ่งที่พึงรู้ได้จากลายมือของตนเองเท่านั้น ศาสตร์นี้แม่บอกว่าแม่นยำที่สุด เพราะในที่สุดที่นี้เอง แม่ได้โอกาสพิสูจน์เส้นลายมือของแม่ที่มีเส้นชีวิตสั้น อาจารย์บอกว่า เส้นชีวิตสั้นหมายถึง โกรธง่าย อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เสียใจน้อยใจในโชคความสวาท ความรักแตกแยก ในช่วงความยาวของเส้นชีวิตของผู้นั้น จะสูญเสียญาติ ของรัก หรือบุพการี เมื่ออาจารย์ดูมือของแม่แล้วก็กล่าวเพิ่มเติมว่า

“เส้นชีวิตสั้น หมายถึง อารมณ์ร้อน ขาดความอดทน ไม่หมายถึงอายุสั้นแต่อย่างใด ลักษณะนี้วุ่นวายใหญ่เท่ากับโค่น เป็นลักษณะนี้ของผู้มีมือทำประโยชน์ของงานหนัก งานสนาม งานช่าง งานเกษตร มีความอดทน ซื่อสัตย์ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีสุขภาพดี พบได้ในทุกระดับอาชีพมากกว่า 90% ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงานได้ดี”

เมื่อพบว่าวิชานี้สามารถตอบข้อสงสัยของแม่ได้ จึงตัดสินใจเข้าศึกษาวิชาลายมือกับอาจารย์ ซึ่งตอนนั้นแม่ได้จดทะเบียนหย่ากับคู่ครองแล้ว เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2528 (วันที่ 16 รวมเลขได้ 7 เป็นเลขบาปเคราะห์ หมายถึงทุกข์ที่ยืดเยื้อยาวนาน) ตอนนั้นแม่นึกถึงลายมือตนเองว่า เส้นชีวิตสั้น จะใจร้อน อารมณ์เปลี่ยนแปลง โกรธง่าย เลิกง่ายง่าย หย่าร้างง่ายอย่างที่อาจารย์บอก

แม่บอกว่าตอนที่อาจารย์ดูให้แม่ ท่านพิมพ์ลายมือ แล้วทำนายโดยไม่รู้จักประวัติของแม่มาก่อน ท่านบอกว่า “มือนี้มีโอกาสหย่าร้างสูง เพราะจากตำรา 9 ข้อของการหย่าร้าง หากใครมีเพียงสามในเก้าข้อก็มีความเป็นไปได้แล้ว” ซึ่งลายมือของแม่มีสามข้อจึงเข้าข่าย แม่เริ่มเข้าใจถึงชีวิตตัวเองตั้งแต่เด็กและยอมรับความจริงทุกอย่าง จากนั้นก็ตั้งใจศึกษาเรียนรู้ทำความเข้าใจลายมือให้มากที่สุด ระหว่างเรียนแม่มีโอกาสดูทางไปวิเคราะห์ลายมือกับทีมงานของอาจารย์ เช่น โรงพยาบาลชลบุรี บริษัทเครือซีเมนต์ไทย โรงเรียนนครนายก กลุ่มแม่บ้านสตรีหาเงินเพื่อเข้าสมทบงานกาชาด ส่วนใหญ่เขาจะขายบัตรไว้แล้ว ราคาค่าดูคนละ 300 – 500 บาท

แม่เล่าถึงตอนดูลายมือให้หมอและพยาบาลของโรงพยาบาลชลบุรีว่า ส่วนใหญ่จะถามถึงสุขภาพกันแทบทุกคน เพราะทุกคนใกล้ชิดคนไข้กลัวติดเชื้อโรค คำถามจึงถามเรื่องโรคที่จะเป็น แม่บอกว่าหายไปตามตำรา เช่น รอยประ บนเส้นชีวิต หมายถึง สุขภาพไม่สมบูรณ์ บนเส้นสมอ จะวิตกกังวล ความดันโลหิต อาการเครียดทางสมอง บนเส้นใจ จะเป็นโรคหัวใจ ปัญหาเกี่ยวกับ

สุขภาพของหัวใจ ความรักล้มเหลว บนเส้นวาสนา จะเจ็บป่วย มีอุบัติเหตุได้ หากมีสัญลักษณ์เป็น รูปวงกลมปรากฏบนมือ แล้วอยู่บนเนินจันทร์ หมายถึง อุบัติเหตุ จมน้ำตาย บนเส้นใจจะมีปัญหาเกี่ยวกับหัวใจ บนเส้นอาทิตย์บริเวณเส้นสมอง หมายถึงอุบัติเหตุจากรถหรือยานพาหนะ และถ้าเกิดบนเส้นชีวิต หมายถึงอุบัติเหตุเกี่ยวกับดวงตา

ลายเส้นบนฝ่ามือ โดยธรรมชาติและโดยกรรมพันธุ์ตั้งแต่โบราณกาล ผู้หญิงมีความละเอียดอ่อนมากกว่าผู้ชาย จึงมักปรากฏเส้นบนฝ่ามือมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงที่มีเส้นลายมือมาก ส่วนใหญ่เป็นคนสวย เส้นจะบาง ฝ่ามือมีน้ำหล่อเลี้ยงไม่แห้งกร้าน ผู้หญิงบางคนมีเส้นมากแต่ไม่สวย จะเป็นลักษณะเส้นหนาเล็ก ฝ่ามือหยาบดำ แห้งไม่มีน้ำหล่อเลี้ยง สำหรับผู้ชายที่ลายเส้นมาก ส่วนใหญ่เป็นคนจู้จี้ เจ้าระเบียบ ไม่ค่อยมีความพอใจสิ่งใดง่าย ๆ

มีคุณหมอ(แพทย์) พังคำทำนายเรื่องโรคแล้วก็บอกว่า “หมอเนะ เรียนแทบตายกว่าจะรู้ว่าใครเป็นโรคอะไร ต้องใช้เวลาตรวจวิเคราะห์ บางครั้งเข้าเครื่องตรวจ ให้ยารอดูอาการ บางโรคก็ยังไม่สรุปไม่ได้ แต่พวกคุณหมอคุณนี่เก่งนะ ดูปุ๊บบอกได้เลยว่า โรคเครียด โรคสายตา โรคจิตสับสน โรคกระเพาะ” หมอขอยอมรับและเชื่อ เพราะหมอเป็นโรคเครียดและโรคกระเพาะจริงๆ ตามที่ทำนายไป หมอเชื่อตำราลายมือมากที่สุด เพราะมือทุกคนต่างกัน ลายมือยังบอกเกี่ยวกับสติปัญญา ความเฉลียวฉลาด น่าทึ่งจริงๆ จากนั้นถามถึงเรื่องอายุ ดูอย่างไร ผู้ศึกษาขอสรุปให้ดังนี้

คนที่มีอายุยืน ต้องมีเส้นตั้งๆ มากมาย ต้องไม่ขาด เส้นขวางมีน้อย เส้นชีวิต เส้นสมอง เส้นใจที่เป็นเส้นหลักจะต้องดูสวย เส้นชีวิตไม่มีจุด ไม่มีรอยแตก และ เส้นฐานะที่ชัดเจน ก็จะทำให้เจ้าของมือนั่นคง ไม่เดือดร้อน มีผู้สนับสนุน

แม่บอกว่า พยาบาลส่วนใหญ่นอกจากถามเรื่องสุขภาพ โรคติดต่อ มักจะถามเรื่อง คู่ครอง ส่วนใหญ่พวกเธออารมณ์ดีคุยสนุก ชอบเที่ยวเฮฮา บรรดาผู้เป็นครูมักถาม “เมื่อไหร่จะรวย” “หนี้สินจะไปรอดไหม” “เมื่อไหร่จะโชคดีถูกหวยบ้าง” แม่เคยไปดูของสมาคมแม่บ้านจิตที่กรมตำรวจ ไม่ว่าตำรวจหญิงหรือชายมักจะถามเกี่ยวกับการโยกย้าย หรือตำแหน่งใหม่ที่รออยู่ ไม่ค่อยถามเรื่องรายได้ ส่วนที่บริษัทซีเมนต์ไทย ส่วนใหญ่เป็นการตอบปัญหาความรู้เกี่ยวกับวิชาลายมือขั้นพื้นฐาน เพราะทางบริษัทจัดการอบรมหลักสูตรความรู้เหล่านี้ให้พนักงานและผู้สนใจ ทางผู้บริหารให้ความสำคัญมาก นำความรู้ไปใช้ในการเลือกตัวบุคคลลงในตำแหน่งงานที่เหมาะสม

อย่างเช่น หากเส้นลายมือเป็นลักษณะเส้นสมองแยกกับเส้นชีวิตในตำแหน่งที่เริ่มต้น จะเป็นคนมีทฐิ มีความคิดเห็นได้แย้ง ขาดความอดทน ไม่ตามใจตนและไม่ตามใจผู้อื่นด้วย เมื่อดูจาก “เส้นลายมือ” ก็รู้นิสัย สามารถเลือกงานที่เหมาะสมให้ทำ บุคคลประเภทนี้ต้องทำงานอิสระ

ไม่ยอมให้ใครว่าหรือตำหนิ เพราะถ้าในกลุ่มพนักงาน มีคนเล่นลายมือประเภทเล่นชีวิตห่างเส้นสมองจำนวนหลายคน ก็จะเกิดการไม่ปรองดอง ขัดแย้ง เป็นอุปสรรคในการปกครองบังคับบัญชา และทำให้กิจการงานไม่ราบรื่นไปเลย

จากการได้ตระเวนออกงานกับอาจารย์ ถือเป็นการเสริมสร้างความรู้ประสบการณ์ได้มาก อาจารย์เคยขออนุญาตเรียนจำ เข้าไปพิมพ์ลายมือนักโทษออกมา เพื่อศึกษาว่า ลายมืออย่างไร ที่กล้าเสี่ยงไม่เกรงกลัวกฎหมาย จุดที่มองเห็นได้อย่างหนึ่ง ให้ดูที่เนินอาทิตย จะมีเส้นทแยงจากเนินอังคารไปเนินอาทิตย ตรงช่องระหว่างนิ้วนางและนิ้วก้อย ลักษณะพาดยาวไปสุด มีความหมายคือ จะพบในคนมีคติความ , ติดตาราง , ล้มละลาย , ถูกไล่ออกจากงาน , คนที่สูญเสียของรักสำคัญ , ผู้ทำการปฏิวัติไม่สำเร็จ

แม้พบว่า การดูลายมือมีความยุ่งยาก ต้องอาศัยความละเอียดในการหาจุดอายุ ณ ปัจจุบันให้แน่นอน หากคลาดเคลื่อนจะส่งผลกระทบต่อการทำนายชนิดหน้ามือเป็นหลังมือเลยทีเดียว อาจารย์เองก็ยังผิดพลาดได้ มีลูกศิษย์ระดับเศรษฐีเคยให้อาจารย์เช็ดดวงให้ เพราะกำลังจะลงทุนด้วยเงินก้อนใหญ่ อาจารย์ทายไปว่า “สามารถลงทุนได้ กำลังเป็นปีเหมาะกับการลงทุน” ผลปรากฏว่าเสียเงินไปเกือบล้านบาท ไม่ได้ผลตอบแทนกลับคืน อาจารย์วัดหาจุดอายุใหม่ พบว่าที่ถูกต้องต้องอยู่ตำแหน่งต่ำลงมาอีก คำนวณผิดเคลื่อนไปประมาณหกเดือนเสียวนะ จุดอายุจริงดวงไม่ได้อยู่แล้ว การลงทุนจึงไม่บังเกิดผล การวัดหาจุดอายุต้องแม่นยำจริงๆ อย่างไรก็ตาม จุดอายุมีสิทธิ์ลบล้างไม่ชัดเจนได้ (ในขณะทานมีกบนฝ่ามือและพิมพ์มือลงบนกระดาษ) ด้วยเหตุเหล่านี้ แม่จึงหันไปศึกษาวิชาดวงชะตาด้วย “เลขเจ็ดตัวเก้าฐาน” เพราะหากได้วันเดือนปีเกิดที่แน่นอนจะตั้งเลขและทายดวงชะตาได้ค่อนข้างแม่นยำ

ตามแม่ไปเรียนลายมือ

บ่อยครั้งสมัยที่แม่เรียนลายมือ ผู้ศึกษาจะไปด้วย ทำให้ได้เห็นได้เรียนรู้อะไรมาหลายอย่าง อย่างแรกคือ มือ จะต้องพิมพ์ลายมือลงบนกระดาษ จะดูที่มือจริงๆ ไม่ได้ เพราะไม่สามารถเห็นรายละเอียดของเส้นได้ชัดเจน ฟังแล้วไม่น่าจะยุ่งยากเท่าใด แต่พอได้เห็นขั้นตอนการพิมพ์มือแล้วพบว่า จะต้องเป็นขั้นเป็นตอน ผู้พิมพ์ต้องมีความแม่นยำ มีความละเอียดและต้องใช้ความชำนาญอย่างยิ่ง ขั้นตอนแรก ล้างมือให้สะอาด วัดมือเพื่อคำนวณหาจุดอายุบนมือก่อน จุดอายุคือจุดที่จะบอกเราว่า ตอนนี้อายุของเราอยู่ตรงไหน กึ่งกลางของมือคืออายุ 28 ปี การวัดมือจะมี

ไม้บรรทัดที่มีขนาดและหน่วยวัดสำหรับมือโดยเฉพาะ ใช้ปากกาเมจิกสีแดงที่มีขนาดของหัวปากกาเฉพาะการนี้เช่นกัน มีหมอนขนาดจิ๋วสำหรับการวางมือเพื่อการวัดได้อย่างแม่นยำ

ผู้ศึกษาเคยพิมพ์มือ ตอนนั้นอายุยังน้อย ทำให้จุดอายุอยู่ข้างล่างลงมา แม่บอกว่าเส้นลายมือนี้ยังต้องเกิดขึ้นอีกเยอะ อีกหลายเส้น เส้นที่เกิดขึ้นสังเกตได้ว่าหากเป็นเส้นแนวตั้งหมายถึงดี หากเป็นเส้นแนวนอนหรือเส้นขวางล้ามือ จะเป็นเส้นที่ไม่ดี เมื่อโตขึ้นเรากลับมาพิมพ์มือจะรู้ว่าเส้นอีกมากมายที่เกิดขึ้นใหม่ แม่บอกว่าเด็กๆ ไม่ต้องดูกันมากเพราะยังไม่มีเรื่องอะไรต้องหาย

หลังจากวัดมือและจุดอายุเสร็จแล้ว ก็จะมาถึงขั้นที่สอง คือ การพิมพ์มือ ซึ่งจะมีอุปกรณ์ คือ ลูกกลิ้งที่ทำจากวัสดุพิเศษผลิตขึ้นสำหรับพิมพ์มือโดยเฉพาะ ขนาดกว้างประมาณ 6 นิ้ว ค้ำมจับสีแดง มีความแข็งแรงนุ่มพอประมาณ วิธีคือ บีบหมึกด้านล่างบนแผ่นกระจกใสซึ่งวางราบบนโต๊ะ ขนาดกระจกควรใหญ่พอประมาณ เพื่อสามารถกลิ้งหมึกให้ทั่วจนเนียนเป็นเนื้อเดียวกัน จากนั้นนำมาทาบนมือ หลักการทาหมึกบนมือมี 2 จุด จุดแรก คือ การพิมพ์สันมือ คือ แนวด้านข้างของนิ้วก้อยลงมาตลอดมือ ทาหมึกให้ทั่ว จากนั้นผู้พิมพ์จะต้องจับสันมือของผู้ถูกพิมพ์วางลงตรงกลางด้านบนของกระดาษจากหลังมือไปหน้ามือ แล้วยกขึ้น ทำที่ละมือทั้งมือซ้ายและขวา การพิมพ์มือนี้ หมายถึง การทำนายทายทักเรื่องคู่ครอง เพราะเส้นที่อยู่ด้านข้างสันมือ ถัดจากนิ้วก้อยลงมา จะบ่งบอกถึงคู่ครองของเจ้าของมือเป็นอย่างไร มีจำนวนเท่าใด จุดที่สองคือ การพิมพ์ฝ่ามือ ทั้งสองข้าง ทำโดยการทาลูกกลิ้งลงบนมือที่ละข้าง เมื่อทาทั่วแล้ว ผู้พิมพ์จะต้องขยี้เนื้อหลังมือเพื่อให้ด้านหน้ามือตึงและค่อยๆวางลงบนกระดาษ มือข้างซ้ายวางด้านซ้าย มือข้างขวาวางด้านขวา ขณะนี้ผู้ถูกพิมพ์ต้องไม่เกร็งมือ ปล่อยตามสบาย ในบางครั้งเราอาจพบ “มือที่มีปัญหา” คือ มีหลุมหรือแอ่งของมือลึก จะทำให้เกิดปัญหาการพิมพ์มือไม่ติดตรงจุดนั้น ซึ่งผู้พิมพ์จะต้องแก้ปัญหานี้

ผลจากการพิมพ์ออกมา ทำให้เห็นเส้นต่างๆ บนมืออย่างละเอียดชัดเจน ขณะที่ตาเปล่าของเรามองบนมือนั้นยังไม่เห็นเส้นเล็กเส้นน้อยอีกมากมาย จากนั้นหมอดูก็จะทำนายจากแผ่นพิมพ์ต่อไป ผู้ศึกษาได้ยินบ่อยครั้งจนจำได้ว่า “ลายมือ” นั้นเป็นสิ่งแน่นอนแม่นยำที่สุด เพราะลายมือของใครก็ลิขิตชีวิตของคนนั้น ลายมือทุกคนจะไม่เหมือนกันนอกจากเส้นจะโน้มไปทางเดียว ซึ่งเมื่อจัดการทาเส้นต่อเส้นให้ตรงได้หมายความว่ามีความคิดอ่านสอดคล้องไปด้วยกันได้ มีประโยชน์ในการตรวจเพื่อร่วมหุ้น ร่วมทุน คบหากันสนิทใจและหรืออาจมีการขัดแย้งกัน สามารถทำนายการสมรสได้

แม่เคยบอกว่า ต้องการดูชะตาชีวิตของตนเองและลูกๆ โดยไม่อยากจะถูกลอกอีกต่อไป จึงใช้เวลาสะสมวิชาความรู้จากศาสตร์นี้ไปเรื่อยๆ

แม่กับเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน

ปี พ.ศ. 2535 มีคนแนะนำให้แม่รู้จักอาจารย์เจษฎา คำไหล จึงเดินทางไปพบและให้ท่านดูหมอ แม่ถึงกับทึ่งในคำทำนาย เพราะท่านทายนิสัย ทายชีวิตของแม่ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องคู่ครอง การตั้งดวงของแม่ได้เข้าสู่ตรรกะของตำราอาจารย์ ว่าดวงนี้ต้องมีการหย่าร้างแน่นอน ตัวเลขบอกไว้ แม่อ่านเจอจากหนังสือตำราของอาจารย์ตอนหนึ่งเขียนไว้ว่า “ทุกคนมีแผนที่ชีวิตของตนเอง อะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด ไม่มีพระเจ้าหรือพระพรหม องค์ไหน ดาวดวงไหน จะมาบันดาลให้สรรพสัตว์เป็นไปตามใจชอบได้ นอกจากตัวสรรพสัตว์เอง ดวงดาวเป็นเพียงธนาคารคอยรับฝากความดีและความชั่ว แล้วคืนให้ทั้งต้นและดอก” เมื่อความจริงเป็นเช่นนี้ ผู้ทำนายจึงเป็นเพียง “นักอ่านแผนที่ชีวิต” หรือไม่ก็ขอเป็นเพียง “จิตแพทย์แผนโบราณ” คนหนึ่งเท่านั้น

แม่ตัดสินใจขอเรียนวิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐานกับอาจารย์เจษฎา ตอนแรกเรียนในระดับต้น ใช้เวลาไม่นานก็จบ ไปเรียนที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาติ ที่ตึกช้างทาวเวอร์ และที่นี่เองทำให้แม่มีอีกหนึ่งสังคม ได้รู้จักเพื่อนร่วมห้อง ได้แลกเปลี่ยนวิชาความรู้กัน เริ่มดูหมอให้คนใกล้ชิดญาติสนิท มิตรสหาย ทุกคนก็ชอบเพราะเป็นการดูฟรี ดูแล้วดูอีกจนเรียกแม่ว่าหมอดู ในปี พ.ศ. 2540 แม่ก็เรียนวิชา เลข 7 ตัว 9 ฐาน ต่อในระดับสูงกับอาจารย์คนเดิม ขณะเดียวกันก็ยังไปออกงานกุศลช่วยดูลายมือด้วย แม่เป็นหนึ่งในทีมงานมีหน้าที่อ่านคำทำนายจากแผ่นพิมพ์ แม่ได้แอบใช้วิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐานเข้าประกอบ ไม่ให้อาจารย์รู้เพราะผิดระเบียบ การดูลายมือต้องดูเฉพาะลายมือ เมื่อลูกค้ามีปัญหาก็ต้องการคำตอบ เช่น เดือนนี้จะร่วมหุ้นร่วมทุนกับเพื่อนดีไหม พ่อแม่จะซื้อรถให้ในเดือนนี้หรือเปล่า ตอนนี้มีแฟนสองคนเลือกคนไหนดีและคนไหนถูกใจมากกว่ากัน เป็นต้น คำถามเหล่านี้ตอบได้ไม่ยากเลยถ้าใช้วัน เดือน ปีเกิดทำนายแบบเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน จนกระทั่งในที่สุดได้ยัดวิธีดังกล่าวเป็นหลักตั้งแต่นั้นมา

ปี พ.ศ. 2543 แม่ได้ศึกษาวิชา เลขเจ็ดตัวเก้าฐานระดับสูงอีกครั้ง คราวนี้เรียนกับอาจารย์ชนิษฐา โรจน์ศตพงษ์ แม่บอกว่าอยากเรียนให้เข้าใจทุกหัวข้อ แต่เนื่องจากหลักสูตรมีเวลาจำกัด บางส่วนบางบทอาจไม่รู้อย่างชัดเจน ด้วยที่ยังมีไฟ(อยากเรียน)อยู่ จึงเพิ่มการศึกษาวิชาดวงเบญจธาตุของอาจารย์ชนิษฐาไปด้วยในปีเดียวกัน ซึ่งเบญจธาตุนี้แม่ใช้เพียงประกอบการทำนายจากวิธีหลัก ก็ได้ศึกษาในระดับสูง

หลักการของวิชาเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน สิ่งที่ต้องใช้ คือ วัน เดือน ปีและเวลาเกิด นำมาแปลงเป็นตัวเลขเสียก่อน ซึ่งในที่นี้ผู้ศึกษาได้ยกดวงชะตาของแม่มาเป็นตัวอย่าง ดังเห็นได้จาก

แผนภาพที่ 5 หากเกิดวันอาทิตย์คือเลข 1 ก็นำตั้งไว้บรรทัดแรก เกิดเดือนมกราคมในทางเดือนไทยตรงกับเลข 2 ก็ตั้งที่บรรทัดสอง เกิดปีมะโรง นับจากปีชวด จลฺูเรียงมาเรื่อยๆ คือ เลข 5 นำตั้งไว้บรรทัดที่สาม จากนั้นทำการเรียงเลขไปเมื่อถึงเลขเจ็ดให้นับเลขหนึ่งใหม่ จนครบเจ็ดแถวในแนวดั่ง ส่วนแถวบนคือผลบวกของแนวดั่งลงมา จะมีทั้งหมดเก้าบรรทัด ในบรรทัดล่างจะมีสูตรการเรียงเลขโดยเฉพาะ ดังนั้นผลลัพธ์เราจะเห็นเป็นเจ็ดแถวตั้งและเก้าบรรทัดแถวบน ซึ่งเรียกกันว่า เลขเจ็ดตัวเก้าฐานนั่นเอง ขั้นตอนต่อมาก็คือ หาจุดอายุปัจจุบันของเจ้าชะตา จากนั้นก็เป็นเรื่องของการถอดตัวเลขตีความหมายแล้วทำนาย ผู้ทำนายต้องศึกษาเรียนรู้ตำแหน่งและความหมายของเลขทุกตัวอย่างแม่นยำ ความจำเป็นสิ่งสำคัญ เพราะจะต้องมีการโยงความสัมพันธ์ของตัวเลขหลายตำแหน่งอย่างซับซ้อน ประสพการณ์ที่แตกต่างกันของหมอดูล้วนมีผลต่อความแม่นยำของการทำนายวิธีนี้ด้วย

แผนภาพที่ 2
การตั้งดวงชะตาของแม่แบบเลขเจ็ดตัวเก้าฐาน

แม่เกิดวันอาทิตย์ 26 มกราคม 2484 ปีมะโรง ตรงกับเดือนไทย คือ เดือนสอง

→ 1

→ 2

→ 5

1	2	3	4	5	6	7
2	3	4	5	6	7	1
5	6	7	1	2	3	4
8	11	14	10	13	16	12
1	4	7	3	6	2	5
2	1	7	6	5	4	3
4	2	7	5	3	1	6
1	6	4	2	7	5	3
3	5	7	2	4	6	1

2548

2484

64 + 1 = 65

ต้องดูที่อายุ 65 ปีเพราะผ่าน

เดือนเกิดตอนอายุ 64 ปีเต็ม

มาแล้ว

ระยะเวลาสิบปีเศษที่แม่ลูกคลีเข้าออกที่สมาคมโหราศาสตร์นานาชาตินี้เอง ทำให้แม่รู้จักใครต่อใครมากมาย ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนตอนเรียน เพื่อนตอนเป็นหมอดูแล้ว รวมถึงอาจารย์ ผู้สอนผู้ศึกษาเห็นชีวิตประจำวันของแม่มีความสุข วันหยุดมีพบปะสังสรรค์ มีโทรศัพท์มาดูหมอทั้งบ้านและทางมือถือไม่ว่าจะเช้าหรือดึก เริ่มมีชื่อแปลกๆ ผู้ศึกษาไม่เคยรู้จักหรือเคยได้ยินแม่พูดถึงมาหา บางคนโทรมาบ่อยๆ ก็จะถามแม่ออกไปว่าคือใคร ส่วนมากเป็นผู้หญิง จนกระทั่งในปี พ.ศ.2547แม่ได้เรียนศาสตร์การตั้งชื่อ(เลขศาสตร์)เพิ่มอีกหนึ่งวิชา โดยการศึกษาและค้นคว้าด้วยตัวเองจากตำราของอาจารย์ธีรวัฒน์ เขาว์ชัยวัฒน์ ซึ่งเมื่อมีความรู้เบื้องต้นแล้วแม่ก็จะนำไปประกอบการทำนายกับเลขเจ็ดตัวพื้นฐาน ทุกวันนี้ยังติดต่อเพื่อนๆ หมอดูอย่างต่อเนื่อง และยังคงยทบทวนตำราที่มีอยู่รวมถึงสนใจตำราเล่มใหม่ๆ ซึ่งจะกล่าวถึงการที่แม่เปลี่ยนชื่อในหัวข้อชื่อนั้นสำคัญไฉน ทำไมต้องเปลี่ยนชื่อในลำดับต่อไป

เมื่อแม่เป็นหมอดู

จริงๆ แล้วแม่สวมวิญญาณหมอดูตั้งแต่ครั้งติดตามอาจารย์ไปออกงานดูลายมือแล้วแม่บอกว่าเป็นการแก้ปัญหาให้กับผู้มีปัญหา หากช่วยใครได้ก็ช่วยเขาไป

อาชีพรับราชการทำให้แม่มีบทบาทในกลุ่มหรือหน่วยงานที่ใกล้ชิดภายในกันเป็นส่วนใหญ่ เหตุนี้แม่จึงมีเพื่อนร่วมงานและคนรู้จักจากเพื่อนเหล่านั้นอีกมากมายเดินทางมาพบขอดูหมอ ทั้งที่ทำงานและตามมาถึงบ้านก็มี ทางโทรศัพท์เห็นจะมากที่สุด ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง ปัญหามีหลายเรื่องหลายด้านด้วยกัน เช่น อดทนคู่ครองไม่ไหว หย่ากันดีไหม อยากรู้ว่าขณะนี้สามีมีเมียน้อยหรือเปล่าเพราะมีพฤติกรรมแปลกๆ โกรธกับลูกสาวคนเล็กนอนไม่หลับตอนนี้ป่วยกินข้าวไม่ลง กลุ่มใจมากทำอะไรดี ลูกไม่ยอมไปเรียนหนังสือทั้งที่เอนทรานซ์ติดมอแล้วเพราะพ่อไม่ยอมให้รถยนต์ขับไปเรียนพ่อผิดสัญญาในฐานะผู้เป็นแม่ควรจะทำอย่างไร(กลัวลูกเตลิดเพราะเป็นวัยอันตราย) จะซื้อรถใหม่สีอะไรเลขทะเบียนอะไรจึงดีแล้วขอฤกษ์ออกรถด้วย จะย้ายงานดีไหมทนเจ้านายไม่ไหวจะได้ย้ายหรือไม่เมื่อไหร่ อยากขายที่ดินมีดวงหรือไม่ จะได้ไปต่างประเทศหรือไม่ จะสร้างหอพักจะมีปัญหาและขาดทุนไหม ชื้อหุ้นไปแล้วจะมีกำไรหรือไม่ เมื่อไหร่จะรวย ตายเมื่อไร จะเป็นมะเร็งหรือไม่ ลูกติดยาหรือเปล่านั้นบอกไว้ไหม ฯลฯ เหล่านี้เป็นต้น บางรายก็ขอฤกษ์ไปทำงานที่ใหม่ ฤกษ์ขึ้นบ้านใหม่หรือแต่งงาน เป็นต้น

อิทธิพลโหราศาสตร์จากแม่

แม่แม่จะบอกว่าไม่ใช่หมอดูอาชีพ แต่แม่ก็ให้ความสำคัญและปฏิบัติบทบาทด้านนี้มากจนถือเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต แม่นำโหราศาสตร์มาใช้อย่างจริงจังจนผู้ศึกษารู้สึกได้ว่าชีวิตตัวเองเปลี่ยนไป แม่ได้สอดแทรกเรื่องราวของโหราศาสตร์ไว้ในคำอบรมสั่งสอน จึงทำให้การดำเนินชีวิตประจำวัน การตัดสินใจเรื่องต่างๆ รวมถึงการปฏิบัติตัวภายในบ้านของแม่รวมถึงตัวผู้ศึกษาแตกต่างจากคนอื่น ด้วยอิทธิพลของศาสตร์โหราศาสตร์ของแม่มากำกับ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

การเรียนรู้ – การงาน หลังจากที่แม่ได้วิเคราะห์ฝ่ามือทั้งสองข้างให้ผู้ศึกษาแล้ว แม่ก็ชี้แนะให้ผู้ศึกษาเลือกเรียนปริญญาตรีสาขาบัญชี ด้วยเหตุผลว่า ผู้ศึกษาสามารถเรียนรู้และถนัดมีโอกาสดูสบายๆ เพราะการวิเคราะห์ฝ่ามือทั้งสองข้าง มีลายเส้นใจซ้อนทับเส้นสมอง เป็นเส้นเดียวกัน เรียกว่า เส้นมือขาด โบราณว่าเป็นคนมือหนักฆ่าคนได้ แม่บอกว่าในตำราไม่ว่าเช่นนั้นแต่จะดีในด้านการศึกษา มีความรู้ความสามารถเข้าใจการคิดคำนวณ ตัวเลขสถิติต่างๆ และเหมาะสมกับอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับตัวเลข บัญชี คอมพิวเตอร์ (รัศมี สร้อยวัฒนา(2530, น.41) กล่าวว่า ลักษณะเส้นมือขาด หมายถึง เส้นใจซ้อนเส้นสมอง เป็นลายมือของผู้ที่ยึดมั่นในอุดมการณ์ มีความตั้งใจและเชื่อมั่นในตนเองสูง มีความสามารถมีฝีมือ มีความรู้เรื่องในหน้าที่การงานจะได้รับการยกย่อง ประสบความสำเร็จในชีวิต คนนี้จะชอบชีวิตที่ราบเรียบ เรียบง่าย ไม่พิถีพิถันในวัยเด็กมีชีวิตที่ลำบาก เหน็ดเหนื่อย จะต้องสร้างฐานะด้วยตนเอง แต่มีอำนาจบารมี มีลูกน้องบริวารคอยช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน และมีเกณฑ์ของการเดินทางไกลต่างประเทศ)

ขณะนั้น ผู้ศึกษาเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์คำนวณ เพราะชอบวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อฟังคำแนะนำจากแม่แล้วมีเหตุผล หากเลือกศึกษาบัญชีก็ไม่ได้เสียหายอย่างใด ดังนั้นจึงตัดสินใจเรียน เชื้อแม่ โดยเข้าโครงการเพชรชัยพฤกษ์(ต้องมีเกรดเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป) ในคณะบัญชี มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (ขณะนั้นก็มีผลการเอนทรานซ์แล้วว่าสอบติด คณะสังคมศาสตร์ เอกประวัติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่สุดท้ายได้สิทธิ์)

ตลอดการเรียนสี่ปี ผู้ศึกษามีความตั้งใจเรียนและสามารถจบรับปริญญาในปีพ.ศ. 2542 เมื่อต้องหางานทำ ก็ทำการสมัครไว้หลายสิบบริษัทในตำแหน่งนักบัญชี ช่วงนั้นเศรษฐกิจไม่ดีเท่าใดนัก บางบริษัทก็เรียกให้มาเป็นคนขายประกันชีวิต หรือขายบัตรเครดิตซึ่งตนเองไม่ถนัดเลย จะมีตรงตำแหน่งก็ไม่กี่บริษัทแต่ก็ไม่ได้งานเพราะใกล้บ้านบ้าง ไม่พอใจเงินเดือนบ้าง รู้สึกเริ่มใจหายกลัวจะว่างงานแบบไม่มีกำหนด แม่บอกว่าให้อดทนไปก่อน ช่วงที่ดีไม่น่าเกินเดือนกันยายนของ

ปีนั้น ผู้ศึกษาจึงตัดสินใจนำเวลาว่างไปอบรมคอมพิวเตอร์ Y2K รุ่นหนึ่ง ซึ่งเป็นโครงการที่รัฐบาลไทยได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลญี่ปุ่น

วันที่ 13 กันยายนของปีนั้น แม่ได้โทรศัพท์มาแล้วบอกว่า มีบริษัทหนึ่งโทรมาที่บ้านให้ไปสัมภาษณ์งาน ผู้ศึกษาบอกแม่ว่าไม่ไปเพราะไม่อยากขาดการอบรมคอมพิวเตอร์ที่ต่อเนื่องอยู่ (ตอนนั้นต้องอยู่หอพักที่ธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต) แม่บอกว่าเดือนกันยายนผู้ศึกษาจะมีโชคเกี่ยวกับงานมีสิทธิจะได้ ควรสละเวลาไปดีกว่า ผู้ศึกษาจึงไปสัมภาษณ์อย่างไม่ค่อยเต็มใจ เมื่อสัมภาษณ์เสร็จก็มาเล่าให้แม่ฟังว่า คงไม่ได้แน่ๆ เพราะตอบคำถามไม่ค่อยได้ คิดว่าคงล้มเหลวเช่นเคย ไม่น่าเสียเวลาเลยจึงกลับมาอบรมคอมพิวเตอร์ จากนั้นอีกสองวันแม่โทรศัพท์ไปหาอีกครั้งด้วยน้ำเสียงที่ตื่นเต้นว่า “บริษัทที่ลูกเพิ่งไปวันก่อน นั้นให้ไปเปิดบัญชีธนาคารกรุงไทยไว้ แล้วให้ไปพบวันที่ 16 แม่ถามเขาว่าเปิดบัญชีทำไมหรือ เขาบอกว่า สำหรับโอนเงินเดือนใส่ให้ แม่ก็ไม่ถามต่อด้วยนะ เพราะรู้ว่าลูกได้งานแล้ว” แม่บอกว่ารู้สึกงงตรงที่บริษัทบอกให้ไปในวันที่ 16 น่าแปลกที่เขารับแล้วให้ไปเริ่มงานได้เลย ผู้ศึกษาเริ่มทำงานภายในเดือนกันยายนจริงๆ และทำต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน

เมื่อมีประสบการณ์ชีวิตจากการทำงานมาได้สามปีกว่าๆ ผู้ศึกษาก็มีโครงการจะศึกษาต่อระดับปริญญาโท แม่บอกว่า ได้ดูดวงด้วยตำราเลขเจ็ดตัวเก่าฐาน ตามดวงมีสิทธิได้เรียนต่อ แต่ผู้ศึกษาก็ก้มเหลวทั้งสามแห่งที่ไปสมัคร ไม่ผ่านข้อเขียนบ้าง ไม่ผ่านสัมภาษณ์บ้าง จึงเลิกล้มความคิดการเรียน เพราะคิดว่าตัวเองยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ ขอใช้เวลาของการทำงานเป็นเครื่องพิสูจน์ต่อไป

แม่ทราบข่าวว่าเหลือเวลาสองวันสุดท้ายก่อนปิดรับสมัครหลักสูตรตรีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์จากรายการโทรทัศน์ช่องหนึ่ง เข้าวันนั้นแม่โทรศัพท์มาหาผู้ศึกษาที่ทำงาน บอกว่าอาจารย์ของธรรมศาสตร์มาออกรายการ และแนะนำโครงการตรีศึกษา เล่าถึงวิธีสอบข้อเขียนโดยการเล่าเรื่องจะเป็นของตัวเองหรือคนใกล้ชิดก็ได้ การพิจารณาจะดูเนื้อเรื่องข้อเขียนแล้วนัดสัมภาษณ์ ผู้ศึกษาบอกว่าหลักสูตรอะไรก็ไม่รู้จัก ไม่ถนัดการเขียน เพราะไม่ใช่ นักเรียนเป็นนักบัญชี คงเรียนยากจนยาก แม่บอกว่าฟังเนื้อหาหลักสูตรแล้วน่าสนใจจริงๆ มีความแปลกใหม่เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิง แม่ไม่เคยได้ยินในบ้านเมืองเรา คิดว่าหากผู้ศึกษาเรียนคงเป็นทางเลือกใหม่ให้ชีวิต แล้วแม่ก็บอกเบอร์โทรศัพท์ของคุณะ ให้โทรถามรายละเอียดเอาเอง

ผู้ศึกษาได้โทรศัพท์สอบถามรายละเอียด จึงทราบว่าป็นหลักสูตรที่ใหม่และน่าสนใจต่อผู้หญิงและสังคมปัจจุบันจริงๆ ประกอบกับคิดถึงคำแม่บอก จึงรีบใช้เวลาที่เหลือไม่นานนักเดินทางไปสมัคร ในการสอบข้อเขียน ในส่วนสุดท้ายกำหนดให้ผู้สอบไปเขียนเล่าเรื่องผู้หญิงใน

ดวงใจของตนโดยกำหนดความยาว 5-6 หน้ากระดาษที่บ้าน แล้วนำมาใช้ประกอบตอบคำถามในวันสอบข้อเขียน ผู้ศึกษาเขียนหัวข้อ "อยู่เพื่อใคร" ซึ่งเป็นเรื่องราวไม่พ้น "แม่" อีกนั่นแหละ เพราะเรียนด้านบัญชีมาจะทำให้เขียนเก่งแบบเอกภาษาไทยคงไม่ได้แน่ๆ แต่ก็มีการตั้งใจและพยายามอย่างสุดความสามารถ ด้วยเรื่องราวที่เขียนนั้นคือชีวิตจริงของผู้หญิงคนหนึ่ง ผู้เป็นแม่ ดังนั้นความใกล้ชิดจึงทำให้บรรยายออกมาอย่างเห็นภาพและสวยงาม แม้สำนวนอาจไม่ดีนัก แต่มั่นใจเชื่อว่าอาจารย์คงพิจารณาที่เนื้อหาและสาระคุณค่าของเรื่อง จากการประกาศผลผู้ศึกษาก็ผ่านข้อเขียนและรสนิยมอีกเป็นขั้นสุดท้าย ตอนนั้นตื่นเต้นมากเพราะไม่ผ่านอีก ถึงเวลาผู้ศึกษาตอบคำถามของอาจารย์ด้วยความจริงอย่างมีสติและมีสมาธิ คำถามเป็นเรื่องสั้นๆ ทว่าไปไม่ระบุเฉพาะเจาะจงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง คิดว่าหำสับหำสับ และทำใจเผื่อไว้แล้ว

และสุดท้ายครั้งนี้ผลสอบผ่านสัมภาระณ์ ต้องไปลงทะเบียนเตรียมเข้าปฐมนิเทศหลังจากนั้นไม่กี่วัน วันปฐมนิเทศมีผู้ศึกษาเพียงคนเดียวที่พาแม่ไปนั่งฟังด้วย อาจารย์ที่สัมภาระณ์อนุญาตไว้ แม่ดีใจมากบอกว่าปลื้มใจที่ลูกได้เรียนธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่แม่ชอบ ชีวิตผู้ศึกษาเข้าแนวหมอดูของแม่อีกแล้ว

การเปลี่ยนชื่อ ผู้ศึกษามีชื่อเดิมว่า "เฟื่องฟ้า" ตั้งแต่เกิด แม่บอกว่าชอบความหมายจริงๆ แล้วอยากให้ชื่อ "ฟ้า" เฉยๆ แต่โบราณว่าไว้หากชื่อมีความหมายสูงไป อาจอยู่กับเราไม่นาน แม่จึงเติมคำว่าเฟื่องเข้าไป ถึงแม้จะเป็นเพียงดอกไม้ดาดินตั้งแต่เมื่อแยกแปลแต่ละตัวจะได้ทั้งเฟื่องและฟ้าในตัวเอง ต่อมาเมื่อแม่เป็นหมอดู วิชาการตั้งชื่อโดยใช้พลังของเลข ผลบวกชื่อเฟื่องฟ้า มีพลังดาว 39 อิทธิพลของดาวอังคารและดาวพระเกตุ และบวกจนเหลือจำนวนเดียวยังได้ 3 อีก อิทธิพลของดาวอังคารอันหมายถึง สิ่งที่มาเร็วไปเร็วเหมือนลม มีผลให้ธุรกิจการงานไม่มั่นคงยั่งยืน ชีวิตสมรสไม่แน่นอน มีเหตุต้องพลัดพราก

แม่ลองตั้งชื่อใหม่ คือ "ณฤดี" ได้พลัง 14 คือ พลังดาวจักรพรรดิ หมายถึงความสำเร็จแล้วได้ เมื่อรวมจนเหลือเลขตัวเดียว พลัง 5 เป็นดาวศุภเคราะห์ ดาวพฤษะจะมีผลในด้านไฝหาความรู้การศึกษาวิชาการ ผู้ศึกษารู้สึกชอบชื่อ "ณฤดี" มากเพราะเพื่อนชอบเรียกแต่คำว่า "เฟื่อง" เฉยๆ จึงแอบไปเปลี่ยนหวังว่าแม่คงดีใจ แต่ผิดคาดแม่บอกว่ายังไม่ลงตัวเพราะยังไม่ได้บวกรวมกับนามสกุลน่าจะบอกแม่ก่อน อย่างไรก็ตาม คนชื่อณฤดีก็ผ่านเข้าเรียนธรรมศาสตร์ได้เสียด้วย ผู้ศึกษาใช้ชื่อนี้ประมาณปีกว่า แม่ก็บอกว่ารู้สึกไม่สบายใจเพราะเมื่อรวมพลังนามสกุลแล้วควรใช้ชื่อที่ได้ 36 แต้มมากกว่า มีผลให้เกิดความอ่อนโยน เยือกเย็นลงและมีสมาธิในการทำงานดี ไฝหาความรู้การศึกษา มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครอง (ขณะที่ใช้ชื่อ "ณฤดี" มักมีปัญหาทะเลาะกับคนอื่นอยู่เสมอ ไม่ว่าจะทำอะไรที่โดนติดต่อกับใครต้องทะเลาะกับเขาก่อนแต่สุดท้ายก็คลี่คลายได้)

ครั้งนี้ แม่เอจจริง ชวนเพื่อนหมอดูไปพบอาจารย์ชนน(มีคนแนะนำ) ท่านมีชื่อเสียงทางด้านการตั้งชื่อมาก ท่านได้ตั้งชื่อให้ลูกศิษย์ใหม่ว่า “อ่ำไพพร” แม่บอกว่าอาจารย์จะหาชื่อที่รวมกับนามสกุลแล้วได้พลังดีต้องใช้เวลานานเพราะชื่อของลูก(ผู้ศึกษา)ตั้งยากนะ(ดูรวมกับดวงชะตาด้วย) จากนั้นแม่ก็ได้นำชื่อ อ่ำไพพร ไปตรวจเช็คกับอาจารย์ธีรวัฒน์อีกครั้ง พบว่าคราวนี้ตัวรแน่นอน สามารถใช้ชื่อนี้ได้ แต่ครั้งนี้ผู้ศึกษากลับต้องคิดหนักเพราะเป็นชื่อที่ธรรมดาไม่ค่อยทันสมัย(เมื่อเทียบกับชื่อเก๋อื่นๆ) ผู้มีชื่อนี้ น่าจะเป็นคนเรียบร้อย อ่อนโยน ซึ่งตรงกันข้ามกับตัวเองโดยสิ้นเชิง

ผู้ศึกษาฟังกับคำทำนายของชื่อณฤตีมัก เพราะจากประสบการณ์นั้น ชื่อ ณฤติ มีแต่ปัญหา เรื่องร้อนใจ ชัดแย้งกับผู้อื่นบ่อยๆ เป็นความจริง ดังนั้นหากชื่อใหม่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ด้วยการยืนยันจากอาจารย์มีชื่อเสียงถึงสองท่านและแม่ด้วยแล้วผู้ศึกษายินดีและเต็มใจใช้ “อ่ำไพพร” ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา

ตัวเลขนั้น สำคัญไฉน ครั้งหนึ่งผู้ศึกษาพาเพื่อนไปซื้อโทรศัพท์มือถือระบบ Hutch โดยต้องการหมายเลขสวย เพื่อจำง่าย จึงแนะนำเขาให้เลือกเบอร์ (06)3131311 เพราะเลขน้อยตัวและเขียนสวย การซื้อเบอร์นี้ต้องจ่ายค่าเบอร์สวยเพิ่มด้วย เมื่อมาเล่าให้แม่ฟังปรากฏได้รับคำตำหนิว่า เป็นลูกแม่ ไม่รู้หรืออย่างไรว่าเลข 3 กับ เลข 1 ไม่ดี แม่บอกว่าเลข 6 หมายถึงดาวศุกร์ซึ่งเป็นเลขกาลกิณีของเลข 1 เลข 1 คือ ดาวอาทิตย์ (นอกจากนั้น เลข 6 ยังเป็นกำลังของอาทิตย์ 1 อีกด้วย : 1 มีกำลัง 6) ส่วน 3 คือ ดาวอังคารแต่เป็นมิตรกับศุกร์ 6 แม่ทายตามเลขให้ฟังว่าเลขนี้จะค่อนข้างวุ่นวาย เพราะดาวอังคารกับอาทิตย์ทั้งแถว 3131311 ชัดแย้งกันมีกำลัง 6 อยู่หน้ากลายเป็นว่าเพิ่มพลังความรุนแรงให้กับ 1 และยังมีเรื่องกาลกิณีเกิดขึ้นได้อีกสถานหนึ่ง เพราะเป็นดาวศุกร์ด้วยตามตำรามหาทักษา 6 เป็นกาลกิณีของ 1 แต่ส่วนดีของ 6 คือเป็นดาวคู่มิตรกับอังคาร 3 ก็ยังพอคานกันได้ ถ้าคนรู้จะไม่เลือกเลขนี้

แม่จึงแนะนำว่า ตอนซื้อทำไมไม่เลือกวันเวลาที่ดี ชำรายเลขเบอร์โทรศัพท์ก็เป็นคู่ศัตรูกันอีกจะมีเรื่องเดือดร้อนเข้ามา ถ้าขายได้ก็ควรรีบขายไปเลือกจังหวะดีๆ ขายเอาไว้ก็มีปัญหาเรื่อยๆ ผู้ศึกษาฟังแล้วไม่ได้สนใจเพราะคิดว่าเพียงแค่เบอร์โทรศัพท์เท่านั้น คงไม่มีผลกระทบต่อผู้ใช้แต่อย่างใด จากนั้นไม่นานนัก เพื่อนคนนั้นโทรมาบอกว่า โทรศัพท์เครื่องนี้มีปัญหาจริงๆ เครื่องยังใหม่อยู่ในประกัน แต่เวลาโทรเข้าโทรออกมักขัดข้องต้องนำเข้าศูนย์ตรวจเช็ค เขาเดือดร้อนมากขณะส่งซ่อมเพราะไม่มีเครื่องสำรองใช้ อารมณ์เสียมากๆเลย เขาบอกว่าเพิ่งเสียเงินซื้อใหม่เยี่ยมใครจะคิดบ้างว่าจะเป็นอย่างนี้ พามาปรึกษาแม่ แม่บอกว่าหาทางขายหรือขอเปลี่ยนเบอร์ใหม่ดีกว่า แต่ในทางปฏิบัติทำไม่ได้เพราะเป็นระบบของ Hutch ไม่ยอมแน่นอน(ถ้าได้เกิดค่าใช้จ่าย

เพิ่มเติม) สามวันโทรศัพท์ซ่อมเสร็จใช้ไปไม่ได้ไม่นาน ในที่สุดเครื่องถูกขโมยไปขณะที่เจ้าของเครื่องกำลังเตะบอลอยู่(ออกกำลังกายที่นั่นทุกวัน ไม่น่าหาย สงสัยคนใกล้ตัว) ต้องไปแจ้งความหาย และขออายัดเบอร์ ยกเลิกเบอร์ก็ไม่ได้ยังอยู่ในสัญญาการใช้ 1 ปี ต้องซื้อซิมการ์ดและเครื่องใหม่ ในราคาลดไปเพียง 5 เปอร์เซนต์(เหลือหมื่นต้นๆ) สรุปงานนี้ต้องเสียค่าเครื่องราคาแพงไม่รู้จะโทษอะไรดี แม่บอกให้ซื้อเครื่องเลขดีเลขร้ายไว้บ้าง ตามตำราแม่สอน

หลักวิธีจำเลขแบบแม่สอนลูกไม่ต้องมีพื้นฐานความรู้มาก่อนก็พอเข้าใจ เลขที่ดี คือ 2 4 5 6 และ 9 ส่วนเลขไม่ดี คือ 1 3 7 และ 8 ควรหลีกเลี่ยง สำหรับวันที่ควรจำไว้สำหรับการนัดติดต่อ ทำธุรกรรม สัญญา หรือเจรจาธุรกิจ หรือซื้อเครื่องใช้ที่มีมูลค่าราคาแพง ได้แก่ วันที่ 2 4 5 6 9 11 14 15 22 และ 23 ของเดือน

ชีวิตประจำวันของผู้ศึกษา ตั้งแต่เด็กจนโต ผู้ศึกษาและพี่ชายคนที่สอง มักทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยครั้ง ซึ่งเรื่องราวปัญหาบางครั้งไม่มีอะไรเลย เป็นเรื่องของการไม่ยอมกัน แม่มักสอนผู้ศึกษาให้พยายามเข้าใจคนอื่นให้มาก ผู้เป็นน้องต้องเคารพพี่ มีกันอยู่สามคนต้องรักกัน แต่พอไม่ได้ศึกษาศาสตร์ด้านนี้แล้ว แม่จะอธิบายด้วยหลักโหราศาสตร์ซึ่งเราสามารถเข้าใจได้ง่าย

ผู้ศึกษาเกิดวันอาทิตย์ พี่ชายเกิดวันอังคาร แม่บอกว่าคนเกิดวันอาทิตย์กับอังคารเป็นคู่ศัตรูกัน รุนแรงในทางอารมณ์และกำลัง ให้หลีกเลี่ยงการปะทะกันมิฉะนั้นจะไปกันใหญ่ ทางที่ดีอย่าข้องเกี่ยวกับมากจะไม่ค่อยมีปัญหา เหตุผลนี้ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจและไม่ถือโทษโกรธเก็บมาคิดฝังใจ ผู้ศึกษามีกลอนดาวคู่มิตรคู่ศตรูอยู่สองบท แม่บอกให้ท่องจำเป็นกลอนจะได้จำง่าย รู้สึกทั้งกับความมหัศจรรย์ของดาวแต่ละดวงเป็นอย่างมาก เพราะผู้ศึกษาเกิดวันอาทิตย์และลักษณะความหมายของดาวอาทิตย์จะเป็นคนเนียบ ใจ่อ่า รักความยุติธรรมเกลียดความไม่มีระเบียบซึ่งก็ตรงกับบุคลิกนิสัยตัวเองจริงๆ การจำเป็นแบบกลอนทำให้จำแม่นขึ้นใจ กลอนดาวคู่ศตรูกล่าวไว้ว่า อาทิตย์ผิดกับอังคาร(1-3) พุธอันธพาลวิวาทราหู(4-8) ศุกร์กับเสาร์เป็นเลี่ยนศัตรู(6-7) จันทร์กับครุเป็นอริกัน(2-5) ส่วนกลอนดาวคู่มิตรมีว่า อาทิตย์เป็นมิตรกับครุ(พฤหัสบดี) จันทร์โสมตรุพูนงเยาว์ ศุกร์ปากหวานอังคารรับเอา ราหูกับเสาร์เป็นมิตรแก่กัน จากผลการศึกษาได้เข้าใจทั้งคู่ดาวเป็นมิตรและเป็นอริจะทำให้เราเป็นคนเข้าใจผู้อื่นและมีเหตุมีผลมากขึ้น

เรื่องการแต่งตัวก็เช่นเดียวกัน เกิดวันอาทิตย์แต่ชอบใส่เสื้อสีฟ้า แม่บอกว่าเป็นศรีกาลกิณีของวัน ต้องใส่สีเขียวจะเป็นศรีวัน หรือห้ามใส่สีส้มแดงในวันจันทร์ ที่ติดต้องใส่ดำเทา น้ำเงิน ซึ่งผู้ศึกษาก็ทำตามบ้างขัดขึ้นบ้าง แม่บอกว่าเชื่อถือไว้เป็นสิ่งดีจึงทำตาม แต่ควรเลือกใช้สีให้เหมาะสมด้วย เมื่อก่อนผู้ศึกษามักใส่เสื้อผ้าแต่โทนมืดสีเทาดำสีดำ การแต่งตัวชุดสีดำไป

ทำงาน แม่จะหักว่าไม่เหมาะสม ไม่ใช่กาลที่จะแต่ง การไปทำงานต้องการสี่สันสดี คนรอบข้างจะได้มีชีวิตชีวาไปด้วย ถ้าไม่นั้นก็ต้องหาผ้าพันคอ ดอกไม้หรือ สร้อยคอ เครื่องประดับสี่สวยสดเติมลงไป ผู้ศึกษาเคยเถียงว่าเพื่อนของตนก็ใส่ชุดดำออกบ่อยไม่เห็นเป็นไร แม่บอกว่าชุดดำสำหรับใส่ไปงานศพมากกว่าจะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจใดๆ กันแล้วควรคิดเอาเอง ผู้ศึกษาจึงศึกษาเกี่ยวกับสีมงคลประจำคนเกิดแต่ละวันซึ่งสามารถใช้กับเสื้อผ้าการแต่งกาย เครื่องประดับ อัญมณี รวมถึงยานพาหนะรถยนต์และสิ่งอื่นๆ รอบตัวได้ด้วย และคิดว่าการที่เราทำอะไรอย่างมีหลักการแล้วจะทำให้เราเกิดความสบายใจ เรียกว่า กันไว้ก่อนดีกว่าแก้(ไข)จะดีกว่า

ตารางที่ 5

การใช้สีสำหรับวันเกิดและสีที่ถูกโฉลก

วัน	สีประจำวัน	สีที่เป็นเดช	สีที่เป็นศรี	สีกาลกิณี
อาทิตย์	แดง	ชมพู	เขียว	ฟ้า น้ำเงิน
จันทร์	เหลือง	เขียว	ดำ	แดง
อังคาร	ชมพู	ดำ	เหลือง	ขาว
พุธ	เขียว	เหลือง	เขียวอ่อน	ชมพู
พฤหัสบดี	เหลือง	ฟ้า	ส้ม	ม่วงน้ำเงินเทา
ศุกร์	ฟ้า น้ำเงิน	ขาว	ชมพู	ดำ
เสาร์	ม่วง ดำ	เหลือง	น้ำเงิน	เขียว
พุธ (กลางคืน)	เขียวอ่อน	ส้ม	ขาว	เหลือง

เบญจธาตุที่แม่เรียน แม่เห็นพี่ชายนุ่งกางเกงดำเสื้อสีเหลือง แม่แนะนำให้เอาของจดหมายสีขาวเสียบกระเป๋าสีขาวไว้ ให้เหตุผลว่า เพราะสีดำคือธาตุน้ำ สีเหลืองคือธาตุดิน เป็นธาตุทำลายกัน ดินปิดกั้นน้ำ ทำอะไรจะโดนปิดกั้นทั้งวันเต็มสีขาวธาตุทองไปช่วยเสริมเพราะดินก่อเกิดทอง

การวางของวางหน้าประตูนั้น แม่บอกไม่ควรทำ เพราะเป็นทางเดินของเทพจะมาคุ้มครองเรา ควรวางให้เป็นที่เป็นทาง ประตูห้องที่ตรงกันแม่จะนำมูสิมาติด และประตูที่ทะลุไปมีทางออกแม่เรียกช่างมาก่อปูนปิด แม่บอกว่าประตูเปรียบเหมือนปาก ปากเยอะหากินเท่าไรไม่พอบ้านใดทางขึ้นทำผ้ามาปิด เข้าบ้านต้องมองไม่เห็นบ้านใด ส่วนห้องน้ำนั้นไม่ควรเปียกและ ซึ่งฟังดูแล้วตลกไปนิด เพราะห้องน้ำมีไว้อาบน้ำดังนั้นเป็นธรรมดาที่จะต้องเปียก แม่แก้ปัญหาโดยการมีภาชนะที่ต้องกวาดน้ำให้แห้งและฉุนให้ห้องน้ำสะอาดทุกครั้งหลักใช้เสร็จ แม่ให้เหตุผลว่าการที่ห้องน้ำเปียกจะทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับท้องได้ และเสียหลักฮวงจุ้ย บางครั้งผู้ศึกษารู้สึกอึดอัดเพราะ

ทำอะไรไม่สะดวก จากที่เคยอยากล้างเท้า ต้องเดินออกไปหลังบ้านแทน เคยคิดอยู่หลายครั้งจะเก็บเงินกันห้องเฉพาะส่วนเพื่ออาบน้ำ คิดในใจว่าจะอาบน้ำทั้งวันให้เปียกทั้งวันเลย แต่ด้วยขนาดห้องไม่สามารถกันเขตได้ แม่บอกว่าไม่ต้องลงทุนขนาดนั้น แคเราขยันเช็ดก็ช่วยแม่ได้แล้ว ผู้ศึกษาฟังดังนั้นคิดว่า ความสบายใจของแม่คือสิ่งสำคัญ ปัจจุบันกลายเป็นระบบแล้ว พอตื่นเช้าก็รีบอาบน้ำ เย็นกลับจากที่ทำงานก็รีบอาบน้ำจะได้เช็ดห้องน้ำ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นแม่ทำมากกว่า ตอนหลังได้พบว่า เวลาห้องน้ำแห้งจะสะอาด แยกไปใครมาเห็นก็อยากเข้า ไม่เปียกและสกปรก

การใช้รถยนต์ก็เช่นกัน แม่จะออกมาปิดกวาดหรือล้างรถให้ แม่บอกว่า รถที่ขับไปทำงานควรจะมีสีสันสะอาดสดใส เพราะรถนั้นนำพาชีวิตเราไป ดีร้ายเกิดขึ้นได้ ต้องให้ความสนใจเหมือนเราที่แต่งตัวสวยสะอาดทุกวัน ตอนกลางคืนเวลานอนนั้น เราจะต้องนอนให้เป็นที่ เป็นทางบนที่นอนที่จัดไว้ถูกทิศทาง ไม่ใช่นอนสเปะปะตามห้องรับแขก มันไม่เป็นมงคล แม่บอกอีกว่าการนอนสบายร่างกายจะได้พักผ่อนเต็มที่

ผู้ศึกษาได้ซึมซับเรื่องศาสตร์และศิลป์ในการดำรงชีวิตที่มาจากอิทธิพลของแม่ ผู้เป็นแม่ของบ้านที่คนในบ้านต้องยอมรับบทบาทและกฎเกณฑ์

แม่ในวันนี้

ชีวิตประจำวันของแม่

ข้าพเจ้าได้สังเกตการณ์ชีวิตประจำวันของแม่ในหนึ่งวัน วันนั้นตรงกับวันที่ 10 มีนาคม 2548 เข้ามีโทรศัพท์เข้ามาถามเวลาว่างของแม่ เพื่อขอคำปรึกษา บังเอิญแม่กำลังอาบน้ำ ผู้ศึกษาจึงบอกให้โทรมาใหม่ สิบโมงครึ่งมีโทรเข้ามาอีกครั้งตามนัด ถามว่าควรย้ายตามเจ้านายไปกระทรวงหรือไม่ แม่บอกว่าเป็นการยืมตัว ไม่ได้ประโยชน์เท่าไร กลับมาก็ต้องเริ่มงานใหม่ ผลงานขาดหายไป แม่ให้คำแนะนำไปว่า กำลังฮึดอดทนอย่าแก่ เหมือนคนถูกบังคับให้นั่งจนเมื่อยแล้วเมื่อยอีก บางทีแค่ลุกยืนอาการเมื่อยก็จะดีขึ้นทันที หากได้เคลื่อนไหวด้วยน่าจะดีกว่าเดิมเยอะเลย อย่าคิดมาก เมื่อยก็ทำให้หายเมื่อยก่อนดีกว่า อย่าทรมานตัวเอง แล้วจะเกิดความคิดใหม่ๆตามมาเอง

ตกบ่ายโมง มีโทรศัพท์เข้ามาปรับทุกข์อีกราย ความว่า มีแม่อายุมาก เริ่มหลงเหมือนเด็ก บางครั้งขี้ลืมจำลูกตัวเองก็ไม่ค่อยได้ ชนเหมือนเด็ก ทำสกปรกไม่เข้าห้องน้ำ ไม่บอกด้วยคำแนะนำของแม่คือ (แม่อีกผ่านชั้นตอนนี้อมาแล้ว) แม่ของทุกคนถ้าอายุถึงตรงนี้ได้ก็มีพฤติกรรมเหมือนกัน อย่าโมโหต้องอดทน ต้องสงสารแม่ เราคือที่พึ่งนะ คนอยู่บ้านเขาดูแลทั้งวันยังดูได้ เรา

อยู่แค่เข้าเย็น ต้องทนหากไม่ไหวจ้างมืออาชีพมาดูแลรักษาเรื่องเงินค่าใช้จ่ายกับพี่น้องดู ถ้าต้องการโรงพยาบาลดูแล้วผู้สูงอายุจะแนะนำให้

ตอนเย็น มีโทรศัพท์มาถามว่างไหม เลิกงานแล้วจะพาลูกมาแวะกราบคุณป้า(แม่) ลูกอายุ 5 ขวบแฝด กำลังชนมากมาบ้านทำของกระเจิง (ความจริงจะมาดูหม่อ) แม่ตอบไปว่าไม่ต้องมานะ ไม่อยู่ จะออกไปหาหลาน ขอบคุนมาก ถ้าว่างค่อยมาวันอื่นดีกว่า

พอถึงกลางคืน ก็มีโทรศัพท์มาอีกราย ให้ช่วยตรวจดูด้วย จะได้ซื้อรถใหม่หรือไม่ แม่ทักว่าดวงมีเกณฑ์ซื้อรถภายใน 2 เดือนนี้ เกินสองเดือนเป็นช่วงไม่ดีถ้าซื้อจะได้ของไม่ดีอาจมีปัญหาจะซื้อหรือไม่ก็นั่งอยู่กับตัวคุณเอง เพราะช่วงนี้คุณก็มีความพร้อม

นี่คือตัวอย่างของวันหนึ่ง จะเห็นได้ว่าแม้มักดูหม่อทางโทรศัพท์เป็นประจำทุกวัน แม่จะหนีบทูโทรศัพท์ข้างหนึ่ง มือถือดินสอไม้(ไม่ใช่ดินสอกด)ที่แม่เตรียมเอาไว้หลายแท่งพร้อมสมุดจดดวงที่แม่จะแบ่งประเภทของคนที่มาดูไว้เป็นกลุ่มตามความสนิท ใครที่เคยดูจะมีวันเดือนปีเกิดเรียบร้อย ส่วนใครที่เพิ่งขอดูแม่จะขอเวลาดังเลขประมาณสิบนาทีแล้วจะโทรกลับ บางครั้งก็เห็นแม่ดูบนแผ่นกระดาษเล็กๆหรือบนซองอะไรก็ไม่รู้ที่พอจะมีเนื้อที่สักหน่อย แค่นี้เลข 9 บรรทัด ก็ดูได้แล้ว บางครั้งเห็นเป็นเพียงเศษกระดาษก็จะนำไปทิ้ง แต่พอเห็นว่ามีลายมือแม่อยู่ก็จะเก็บไว้ก่อน คิดว่าคงสำคัญต่อแม่

รูปภาพที่ 4

ภาพแม่ของผู้ศึกษา

วิธีการดูของแม่ แม่จะให้ปฏิทินร้อยปีเช็ดวันเดือนปีเกิดของเจ้าชะตา ตรวจดวงพื้นฐานก่อนเพื่อเช็คว่าเจ้าชะตาเป็นคนอย่างไร ตรงกับตัวเขาหรือไม่ จากนั้นจะทำนายเหตุการณ์ตามคำถามที่เขาต้องการทราบหรือมีปัญหา มา แม่ทำนายไปตามดวง แม่บอกว่า ไม่จำเป็นต้องรู้จักชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าชะตา เพราะสิ่งที่แม่ดู คือ การวิเคราะห์และทำนายวันเดือนปีของคนคน

นั่น มีโชติที่ชีวิตความเป็นอยู่จริงปัจจุบัน แม่จะมีมุมหนึ่งของบ้านเป็นมุมโปรด ส่วนตำราหนังสือ หมอดูแม่จะวางไว้ตามที่ต่างๆมากมาย ช้างโทรศัพท์บ้าง บนเตียงไม้ประจำบ้าง บนโต๊ะอาหารบ้าง ซึ่งบางทีแม่ก็หาไม่เจอ บ่อยครั้งที่แม่ทำแว่นตาหาย ดินสอหาย ยางลบหาย จึงต้องผูกไว้กับของใหญ่ๆ เพื่อให้มองเห็นหยิบใช้ถนัดตา

เพื่อนๆ ของแม่

ผู้ศึกษาสังเกตเห็นว่า ในปัจจุบันเพื่อนๆ ของแม่มิได้มีเพียงที่ทำงานเท่านั้น เพื่อนใหม่ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดูหมอมียากมาย บางรายโทรมาว่าจะมารับไปเที่ยว ให้เหตุผลว่าพาหมอดูไปเที่ยวด้วยแล้วสนุกดีมีรสชาติ บางรายมารับไปทานข้าว บางรายก็ชวนไปเป็นกรรมการกินและผ้าป่า บางรายก็แวะเอาผลไม้มาฝาก บางรายหัดทำคุกกี้อามาให้ชิม แล้วให้โทรกลับไปติชมด้วย สำหรับเพื่อนหมอดูบางรายก็โทรมาปรึกษาให้แม่ช่วยวิเคราะห์ดวงชะตาที่ตัวเองไม่แน่ใจ บางครั้งคุยโทรศัพท์เป็นชั่วโมงๆ บางวันก็นัดกันมาให้ต่างคนต่างดูมาก่อนแล้วมาเจอกันมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เพื่อนแม่บางคนอ้างว่าใกล้ชิดกับลูกหลานตนเองทำให้ดูดวงเขาไม่แม่นยำ เมื่อมีปัญหากันจึงวานแม่ดูให้แล้วจะแวะมาหาที่บ้าน เพื่อนบางคนชวนไปดูกิจการหมอดูเพราะเปิดสำนักร่วมกับคนอื่นแต่เกิดความอึดอัดใจเพราะรายได้ถูกแบ่งปันไม่พอใช้ เหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องราวที่หมุนเวียนในชีวิตประจำวันของแม่

ประเภทปัญหาของผู้มาคุยกับแม่

ในช่วงเวลาตลอดเดือน เมษายน 2548 ผู้ศึกษาได้มีเวลาของการเก็บข้อมูลในส่วนของปัญหาที่ทำให้คนมาดูหมอกันแม่ หรือต้องการพบแม่ ผู้ที่มาดูล้วนมีหลายเรื่องราวเหลือเกินบางรายก็เป็นปัญหาร้ายแรง ทุกข์แสนสาหัส บางรายฟังดูแล้วธรรมดาๆ เพียงต้องการใครคนหนึ่งรับฟังและให้กำลังใจ บางรายขอให้เช็ดดวงเพราะอยู่ๆ ก็กลัวจะมีเคราะห์ ฯลฯ เป็นต้น ส่วนใหญ่เป็นหญิงเสียมาก ผู้ชายที่จะเข้ามามีแต่น้อย หรือฝ่ายหญิงเป็นผู้นำดวงผู้ชาย(แฟน/สามี)มาให้แม่ดู ในการนี้ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์และรวบรวมปัญหาและแบ่งเป็นประเภทได้ทั้งสิ้น 5 ประเภท

1. ปัญหาภายในครอบครัว ได้แก่ ความขัดแย้งของสามีภรรยา หรือพ่อ/แม่กับลูก
2. ปัญหาชีวิต ได้แก่ อึดอัดทุกข์ใจ ไม่มีทางออก อยากฆ่าตัวตาย
3. ปัญหาความเจ็บป่วย ได้แก่ ทุกข์เพราะการผ่าตัด จะคลอดลูกขอถูกขั้ววันในการผ่า

4. ปัญหาการศึกษาและการทำงานได้แก่ จะสอบเข้าได้หรือไม่ ไม่มีความสุขกับงาน เจ้านายไม่สนใจ มีเกณฑ์โยกย้ายหรือเปลี่ยนงานหรือไม่

5. ปัญหาการขอฤกษ์ยามเพื่อการกระทำใดๆ ได้แก่ การออกรถใหม่ การขึ้นบ้านใหม่ การเข้าทำงานที่แห่งใหม่ เป็นต้น

ตัวอย่างของปัญหา

ตัวอย่างที่หนึ่ง เป็นปัญหภายในครอบครัว ชายหญิงอยู่กินกันมาสามสิบห้าปี ผู้ชายอายุมากกว่าสิบปีเป็นข้าราชการทั้งคู่ สาเหตุเกิดจากฝ่ายชายเกษียณอายุก่อนสิบปีตามอายุ (ฝ่ายหญิงรู้จักกับแม่มาก่อน)

พฤติกรรมของผู้ชาย ออกจากบ้านเป็นประจำ รวมทั้งวันอาทิตย์ อ้างว่าไปตีกอล์ฟ (เหมือนละครน้ำเน่า) ฤกษ์กอล์ฟไม่มีในรถ รองเท้ากอล์ฟไม่มี อ้างว่าฝากไว้ที่สโมสร เงินบำนาญหกหมื่นแบ่งให้เมียหนึ่งหมื่นสองพันบาทต่อเดือน จากนั้นยังบอกว่ากำลังมีการลงทุนบางเดือนก็มาขอตอดจากยอดที่ให้กลับคืนไปบ้าง

ฝ่ายหญิงมาให้แม่ตรวจดวงชะตา แม่บอกว่า มีบุคคลที่สามแน่นอน และมีมาประมาณสี่ปีแล้ว ฝ่ายหญิงส่งสายสืบออกสืบ ปรากฏว่าเป็นความจริง แต่ไม่มีลูกกัน ฝ่ายนี้ไม่มีลูกติดมาหนึ่งคน

ระเบิด ฝ่ายหญิงได้ถามสามี สามีรับว่าใช่ แต่ไม่ได้ตั้งใจ ทุกอย่างเป็นเพราะชะตาชีวิต เป็นไปเอง ไม่จำเป็นต้องเลือกฝ่ายเดียวเพราะเลือกไว้ทั้งสองคน เมียบอกว่าเจ็บปวดใจมากทนไม่ได้ หย่ากันดีกว่า ลูกไม่มี ฝ่ายชายบอกว่า เลิกก็ได้ จะขอเงินส่วนแบ่งหารสองสำหรับบ้านที่อาศัยอยู่ บ้านนี้ปลูกบนที่ดินพ่อตาแม่ยาย ส่วนแบ่งจึงมีแต่บ้านชื่อชายไม่ได้ ฝ่ายหญิงบอกว่าไม่ให้ ขอเป็นค่าถูกลอก ค่าเข้าใจ ไม่ฆ่าทิ้งก็บุญแล้ว จงไปแต่ตัว ฝ่ายชายไม่ยอม

ปรึกษาแม่ แม่ได้ให้คำแนะนำว่า ตามใจตัวเองดูก่อน จะปล่อยไปเรื่อยๆ เหมือนเดิม หักใจตัดใจเรื่องนั้นเสียก็อยู่ได้ แต่หนามชีวิตมันก็ทิ่มแทงให้เจ็บก็พอทนได้ ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งของใจ และความต้องการของตัวเอง ประเภทชีวิตฉันขาดเธอไม่ได้ หรือ อายุเราก็กว้างกันแล้ว ในเมื่อเธอพิสูจน์แล้วว่า ฉันไม่มีค่าอะไร อยู่ไปก็คงไม่มีความสุข แยกทางกันให้รู้แล้วรู้รอดไป แคเธอยอมหอบของไป รถแบ่งคนละคันก็ขับได้ไม่ยาก (ถึงวันนี้ยังตกลงกันไม่ได้ เป็นปากเสียงกันทุกวันเรื่องขอเงินค่าบ้าน)

แม่ตรวจดวงชะตาแล้วพบว่า ตามดวงยังพออยู่กันได้เพราะฝ่ายชายเป็นคนจมไม่ลง ชอบอยู่บ้านหลังใหม่ มีเกียรติ รถที่ใช้ก็เป็นรถเบนซ์ ประเภทใช้ของแพง แต่งตัวดี บ้านโน้นของเขาเป็นทาว์นเฮ้าส์สองชั้นธรรมดา ที่จอดรถไม่มี แต่ในเกณฑ์อายุปีนี้ของฝ่ายชายไม่ค่อยดี จะมีปัญหาเรื่องเงิน เรื่องคู่ ไม่มีความสุขหรอก ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหน

คำแนะนำ ถ้ายังตัดสินใจไม่ได้และจำเป็นต้องอยู่ด้วยกันก็อย่าทำให้บ้านร้อน เพราะเราก็จะร้อนมากด้วย เอาเวลาที่จะมานั่งค่อนข้างอดทน ใช้เวลาไปสวดมนต์ในห้องพระดีกว่า ยิ่งสวดมากจิตใจก็จะเย็นสงบ มีราศี ไปทำงานได้ด้วยใจปกติ บางทีวันเวลาจะช่วยคลี่คลายปัญหา มองเห็นทางออกได้

ตัวอย่างที่สอง เป็นเรื่องราวปัญหาความเจ้าชู้ของผู้ชาย ผู้ชายเจ้าชู้ได้ภรรยาเป็นคนที่สี่ มีพิธีแต่งงานถูกต้องตามประเพณี สมมติว่าชื่อ "ช้าง" ภรรยาของช้างเป็นคนสวย สมมติว่าชื่อ "นิมนวล" การศึกษาระดับมหาวิทยาลัย วิธีการจีบผู้หญิงของช้างมักจะเล่าให้ผู้หญิงคนใหม่รู้ว่า เขาเคยมีเมียแล้ว มีลูกแล้ว แต่มีปัญหาชีวิตที่เข้ากันไม่ได้ และที่สำคัญเขายังไม่เคยมีความรัก ชีวิตจึงล้มเหลวมาตลอด นิมนวลเป็นผู้หญิงที่ถูกสเปคของหนุ่มช้างมากที่สุด เพราะความสวย การศึกษาดีบุคลิกที่คล่องแคล่วอีกทั้งเป็นเลขานุการของผู้บริหารระดับสูงของบริษัทใหญ่โตอีก

หลังการแต่งงานประมาณหนึ่งปี มีเหตุที่ทำให้ชีวิตคู่ต้องพลิกผัน เนื่องจากนิมนวลป่วยเป็นโรคคลื่นหัวใจรั่วและไม่ได้รับการผ่าตัด เธอละเลยเพราะไม่คิดว่าจะเป็นผลร้ายจนกระทั่งวันที่เกิดเหตุ เธอล้มในห้องน้ำหมดสติอยู่คนเดียวหลายชั่วโมง เมื่อนำส่งโรงพยาบาลปรากฏว่าเธอป่วยเป็นอัมพาตครึ่งซีกด้านขวา ถึงแม้จะได้รับการรักษาอย่างดีจากโรงพยาบาลมีชื่อเสียง เธอก็ต้องรับการกายภาพบำบัดระยะยาว ไม่สามารถเป็นเหมือนเดิมได้ เธอต้องฝึกการใช้มือด้านซ้ายให้ใช้งานได้ ต้องฝึกเดินเองด้วยการใช้ไม้เท้า ต้องช่วยตัวเองทุกอย่างเพราะไม่มีใครอยู่ด้วยในเวลากลางวัน จากที่เคยเป็นดาว ตอนนี้เธอตกลงมาเป็นคนพิการเสียแล้ว

ช้างมาปรึกษาแม่ขอคำแนะนำ เล่าว่ามีผู้หญิงเจ้าของร้านอาหารแห่งหนึ่งชอบพอกัน ฝ่ายหญิงไม่ต้องการแต่งงานจดทะเบียน แต่อยากให้ช้างไปอยู่ด้วย อยากมีลูก ไม่มีเงื่อนไขผูกมัดใดๆ ปรึกษากันว่าจะทำอย่างไรกับนิมนวลดี (ช้างอาศัยอยู่หมู่บ้านเดียวกับแม่ เปิดร้านขายเฟอร์นิเจอร์และทำงานประจำ แม่เดินไปซื้อกับข้าวก็จะแวะคุยกันบ้าง หลายปีจนสนิทกัน เมื่อรู้ว่าแม่เป็นหมอดู จึงมาขอปรึกษา ส่วนนิมนวลกับแม่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน)

คำแนะนำของแม่ ช้างต้องรับผิดชอบภรรยาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ด้วยมนุษยธรรม

ข้าง บอกว่า "ผมว่านิมนวลก็มีส่วนผิดที่ปกปิดเรื่องโรคหัวใจ เขาน่าจะบอกผมว่าถ้าแต่งงานไม่มีสิทธิท้องหรือมีลูก และไม่ได้คิดแม้แต่จะรักษาตัว เมื่อพิการขึ้นมาจะโยนความรับผิดชอบให้ผม ผมก็ว่าไม่ยุติธรรมนะ ชีวิตผมทั้งชีวิตต้องมีเมียพิการหรือ"

แม่ "คุณไม่มีความรักความสงสารห่วงใยเธอบ้างเลยหรือ"

ข้าง "ความจริงผมห่วงนะ ผมก็ตั้งใจจะรับผิดชอบไปตลอด แต่ว่าขณะนี้ผมหาเงินคนเดียวเป็นข้าราชการเงินเดือนก็ไม่มาก การป่วยไข้ของเขาเข้าโรงพยาบาลครั้งละเป็นหมื่น ผมก็ใช้สิทธิเบิกค่ารักษาพยาบาลให้ จะว่าผมไม่รับผิดชอบก็คงไม่ได้" และกล่าวต่อว่า

"ผมคิดว่าเราเหมือนอยู่ในเรือรั่ว น้ำเข้าทีละน้อย ผมวิดน้ำคนเดียวคงไม่ทันเรือหนักเกินไป หากผมขึ้นจากเรือเสียคนหนึ่ง เรือเบาก็ลอยอยู่ได้ และผมก็ยังมีเวลาหันมาดูแลเรือลำนี้อีกนานๆ ได้"

แม่ "คุณคุยกับนิมนวลหรือยัง"

ข้าง "ผมบอกเขาแล้ว ผมคิดว่าถ้าเขาไม่ยอม เขาก็โง่มาก เพราะผมจะไปมีอะไรที่ไหน ถ้าผมไม่บอกเขาก็จะไม่รู้ และถ้าผมไม่ช่วยค่ารักษาเขาก็จะแย่ อยู่บ้านกลางวันก็ไม่มีใครดูแล ผมเลยให้ไปอยู่กับแม่ของเขาก่อน"

นี่คือความเห็นแก่ตัวของผู้ชายชื่อข้าง แล้วเขาก็ทำตามที่พูด นิมนวลต้องยอมรับสภาพ กอดทะเลียนสมรสไว้ กลับไปอยู่กับแม่ หวังเพียงใช้สิทธิเบิกค่ารักษาได้

ข้างก็ไปอยู่กับผู้หญิงคนใหม่ มีลูกกันอย่างรวดเร็วหนึ่งคนและติดตามมาอีกเป็นคนที่สอง ที่ร้ายกว่านั้น เวลานั้นข้างนำใบเสร็จไปเบิกเงินแล้วไม่ค่อยยอมส่งเงินสดให้นิมนวลอ้างว่า ยังเบิกไม่ได้บ้าง ทำใบเสร็จหายบ้าง ไม่นานนักนิมนวลมาพบแม่ของผู้ศึกษาบ้าง แม่ก็ได้แต่ให้คำแนะนำว่า

"ดวงของทั้งสองคนเป็นคู่เวรคู่กรรมกัน ถ้าเราตายด้วยอุบัติเหตุก็คงแล้วกันไป แต่เมื่อมีโอกาสอยู่ดูโลก แม้จะไม่เหมือนปุณณทัณฑ์ แต่สมองสติปัญญาไม่ลดถอย ข้ามือซ้ายก็ใช้เขียนหนังสือได้ ขอให้สู้ต่อไป สู้เพื่อตัวเอง มีปัญหาให้โทรศัพท์มาปรึกษาได้ ขอเป็นกำลังใจให้(จากนั้นแม่กับนิมนวลก็มักคุยกัน จนสนิทกันมากขึ้นตามกาลเวลา)

ผล ทุกวันนี้นิมนวลเขียนเรื่องสั้น โคลงกลอน ลงตีพิมพ์ในนิตยสารดังหลายฉบับ เพราะเธอเป็นอักษรศาสตร์บัณฑิต มีความสามารถอยู่แล้ว และยังใช้เวลาตอนเย็นและเสาร์อาทิตย์ รับสอนการบ้านให้เด็กนักเรียน จึงมีรายได้พอเลี้ยงตัวเอง

ชีวิตที่เหมือนนวนิยาย อยากจะดำเนินผู้ชาย แต่อีกมุมมองหนึ่งทุกคนก็รักตัวเองและต้องทำทุกอย่างเพื่อความอยู่รอด ถ้าอยากจะสรุปว่าผู้ชายเห็นแก่ตัวทุกคนคงไม่ได้ ผู้หญิงหลาย

คนโชคดีมีสามีที่รักประทับใจประทับใจ และก็มีผู้หญิงอีกหลายคนที่ไม่เป็นเช่นนั้น ผู้ศึกษาเคยเห็นแต่ผู้ชายพิการมีเมียคอยอยู่ดูแลไม่ห่างในละครโทรทัศน์ ชีวิตจริงก็เห็นได้ในบางครอบครัวหาเข้ากินคำ เย็นต้องรีบกลับไปดูแลป้อนข้าวป้อนน้ำสามี แต่จะเห็นผู้ชายดูแลภรรยา พิการเป็นตัวอย่างช่างน้อยนัก

ตัวอย่างที่สาม เป็นปัญหาของเด็กวัยรุ่น คุณใหญ่และคุณน้อย มีลูกชายคนเดียว ชื่อ วิน วินได้รับการเลี้ยงดูอย่างทะนุถนอมมาอย่างดีตั้งแต่เด็กจนโต แต่ค่อนข้างอยู่ในกรอบของพ่อแม่กำหนด ไปเที่ยวไกลไม่ได้เพราะพ่อแม่เป็นห่วง แต่สามารถพาเพื่อนมาบ้านได้ และมีอาหารเลี้ยงดูอย่างดี แต่วินไม่เคยได้รับความสนิทสนมใกล้ชิดจากพ่อแม่เลย เนื่องจากพ่อชอบดื่มเหล้าตั้งแต่บ่ายถึงค่ำ ดื่มเจียวๆคนเดียวในบ้าน แม่ก็ต้องออกไปทำงาน ชีวิตเด็กผู้ชายที่ถูกกำกับให้เรียบร้อย เป็นระเบียบ จึงไม่ค่อยเป็นไปตามธรรมชาติสัก ทุกอย่างในบ้านอยู่กันดูเหมือนไม่มีปัญหา

ที่โรงเรียนของวิน ครูประจำชั้นเชิญแม่มาพบ บอกว่า วินเอาทรายไปรอกใส่กล่องน้ำมันเครื่องจักรยานยนต์ของครูพละ ทำให้เครื่องยนต์พังทั้งระบบ สาเหตุมาจากครูพละเป็นครูฝ่ายปกครองมีหน้าที่ตรวจเครื่องแต่งกายและทรงผมเด็ก วินโดนยึดเข็มขัดเพราะผิดระเบียบไปหลายวันแล้ว จึงไปทวงถามขอคืน ครูตอบว่าไม่คืนเพราะกลัวจะเอาไปใช้อีก อยากได้คืนให้ผู้ปกครองมาพบครู นอกจากนั้นวินยังโดนเรื่องใส่รองเท้าไปในเขตห้ามของนักเรียนอีกด้วย เมื่อครูถามว่าทำไมไม่ถอด วิน กลับย้อนถามว่า ที่ครูทำไมใส่ได้ ครูจุดเลขประจำตัวไปโดยไม่พูดอะไรอีก แต่สีหน้าแววตาบ่งบอกถึงความโกรธ แม่ของวินบอกกับครูว่า ก็จริงของเด็ก ที่ครูยังใส่รองเท้าได้ แต่เด็กกับให้ถอดเดินทั้งถุงเท้า ชักกันตาย เปลือกก็เปลือก ไม่รู้ระเบียบอะไรกันนักหนา โรงเรียนน่าจะสร้างระเบียบให้มันยุติธรรมต่อเด็กด้วย อย่าเอื้อประโยชน์แต่ครู แล้วอีกอย่างใส่รองเท้าเข็มขัดที่ไม่คืนเด็ก ราคามันแพงนะ ครูจะเก็บไว้เองหรืออย่างไร จะให้แม่รับรองว่าไม่ให้เด็กเอามาใช้อีก ก็รับปากยาก เพราะลูกก็เป็นประชาธิปไตยพอสมควร มาลั่นอิสระเพราะระเบียบโรงเรียนนี้แหละ

เมื่อคุณน้อย แม่ของวินมาคุยกับแม่แล้วเรื่องดังกล่าว แม่ได้แนะนำให้เปลี่ยนท่าทีการสั่งสอนลูกให้เชื่อในกฎระเบียบเหมือนลูกคนอื่นอีกนับร้อยที่เขายังปรับตัวเองอยู่รวมหมู่คณะได้ ถ้าพ่อแม่ไม่ให้ท้าย

แม่ : ลูกคุณนะปกติ แต่พ่อกับแม่ซัดปกติ พ่อจะมีโลกส่วนตัวคือดื่ม ส่วนโลกส่วนตัวของแม่คือการทำงาน ได้พบปะพูดคุยกับผู้คนหลากหลาย ทั้งสองคนไม่ค่อยใส่ใจลูกนะ ต่อไปอาจสายเกินไป

แม่ของวิน : มีทุกอย่างให้พร้อมขนาดนี้ คิดว่าดีที่สุดแล้ว

ปีที่วินสอบเอนทรานซ์เข้ามหาวิทยาลัย พ่อของวินบอกว่า อย่าเลือกมหาวิทยาลัยดัง เพราะการแข่งขันสูง และพ่อบอกว่ารับรองวินไม่มีทางสอบติด เพราะไม่เคยเห็นหนังสือวินบอกว่า เอาอย่างนี้ดีกว่า ถ้าวินสอบติดขอรถใช้หนึ่งคัน จะขับไปเรียน พ่อตกลงรับปาก แต่พูดว่าคงไม่มีทางเป็นแน่ และแล้วผลออกมาว่าวินสอบผ่านจริงๆ จากวันประกาศผลมีการลงทะเบียนรับน้องใหม่ กระทั่งวันเปิดเรียนพ่อก็ไม่มีท่าทีจะให้รถใช้ ความกดดันของวินคงมากขึ้น เมื่อทวงสัญญา พ่อบอกว่า รถคันนี้ทะเบียนยังไม่ได้ต่ออายุ รอให้เรียบร้อยก่อน แล้วพ่อก็หยุดพูด แม่บอกว่า พ่อคงกลัว เพราะวินเด็กเกินไปจะใจร้อน รอไปก่อน แต่ทุกอย่างที่พ่อแม่ทำมันเป็นเรื่องรุนแรงเกินไปสำหรับเด็กหนุ่ม วิน บอกเพื่อนๆว่า พ่อแม่รักธมากกว่าลูก

ในวันที่ไม่มีใครคาดคิด วินคว่ำปิ่นในห้องพ่อ จ้องยั่วหัวใจตัวเอง นอนตายหน้าเตียงนอนของห้องพ่อแม่ ท่ามกลางหัวใจที่เหมือนแตกสลายของพ่อแม่และญาติมิตร

แม่ได้วิเคราะห์ดวงชะตาของพ่อและแม่ของวินแล้ว เป็นคนดื้อกันทั้งคู่ เมื่อมีโอกาสพูดคุย ยิ่งเห็นความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่มีใครฟังใคร การมาพูดคุยก็เหมือนมาระบายให้ฟัง ช่วงที่มารื้อหรือให้ตรวจดวงให้วินเกือบหนึ่งปีก่อนเกิดเรื่อง แม่เตือนแล้วว่าเป็นช่วงดาวที่รองรับเป็นดาวราหู ก็เป็นชีวิตที่วุ่นวายจับต้นชนปลายไม่ถูกของเด็ก ให้เอาใจใส่อย่างใกล้ชิด เขาอาจจะทำอะไรไม่คาดคิด แต่ปรากฏว่าปีที่ทำนายนั่น วินได้หนีไปอยู่กับเพื่อนสองเดือน เมื่อมาให้เช็كدวง แม่ก็บอกไปว่าไม่เกินสองเดือนเขาจะกลับมาเอง ซึ่งก็เป็นไปตามคำทำนาย แต่ดวงฆ่าตัวตาย บังเอิญหมอดูไม่ได้วิเคราะห์ให้ เมื่อตายแล้วโยงเลขดูจึงเห็น นี่คือการผิดพลาด แต่จรรยาบรรณโหรไม่ควรทำนายเรื่องอายุสั้นยาวอยู่แล้ว จึงเป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของเรื่องจริงที่สะท้อนใจเหลือเกิน

แม่กับความเชื่อ

แม่ยกข้อดีของการเรียนทางด้านโหราศาสตร์มาว่าทำให้เราเป็นคนมีมนุษยสัมพันธ์ดี มีเสน่ห์ ทำให้ผู้อื่นสนใจ มีเพื่อนมาก อีกทั้งเป็นเครื่องมือเบิกทางสำหรับอาชีพอื่นได้ การเป็นหมอดูทำให้ชีวิตสนุกและมีความสุข ปรับจิตใจยึดมั่นในศาสนา เรื่องรัก โลก โกรธ หลงลดน้อยลง พร้อมจะให้อภัย มีความเข้าใจคนอื่นมากขึ้น และสามารถยึดเป็นอาชีพสำรอง และอาชีพอิสระได้

โหราศาสตร์ในมุมมองของแม่

โหราศาสตร์เป็นศาสตร์ที่น่าเชื่อถือเราต้องเลือกศึกษา ศาสตร์นี้สืบทอดมาจากตำราโบราณมีอายุยาวนานนับหลายร้อยปีถึงพันปี โหราศาสตร์เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องและมีคุณค่า เป็นวิชาที่เข้าใจ

กับหลักวิทยาศาสตร์และศาสนาเป็นอย่างดี และต้องมีความเข้าใจในวิชาดาราศาสตร์ในท้องฟ้าที่จะมีอิทธิพลต่อดวงชะตาทั่วไป การล่องรู้ถึงว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นไม่ว่าจะทางดีหรือทางร้าย สำหรับในทางร้ายก็สามารถแก้ไขปรับปรุงทำให้เรื่องหนักกลายเป็นเบาได้ วิชาโหราต้องมีเมตตา มีคุณธรรม และจรรยาบรรณไม่มีการเสริมดวงหรือทำพิธีต่างๆในการทำให้ดวงชะตาดีขึ้น หรือทำพิธีสะเดาะเคราะห์เรียกเงินกันอย่างแพงๆ ความจริงแล้วดวงชะตาอะไรมันจะเกิดก็ต้องเกิด อยู่ที่การกระทำหรือเป็นเรื่องกฎแห่งกรรม เราไม่สามารถเปลี่ยนธรรมชาติหรือเปลี่ยนชีวิตสถิติปัญญาความสมบูรณ์ของร่างกายรวมทั้งโรคภัยความสามารถของมนุษย์เปลี่ยนแปลงโดยการแก้ดวงแก้กรรมได้เลย แต่เราสามารถจะเลือกดำเนินชีวิตอย่างระมัดระวังไม่ให้พลาดพลั้งผิดพลาดหากเราารู้แผนที่ชีวิตของเราว่านี่เป็นอย่างไร

มีดาวดวงใดเสวยอายุ ถ้าเป็นดาวศุภเคราะห์ก็ค่อนข้างดี แต่ถ้าเป็นดาวบาปเคราะห์ก็ต้องระมัดระวังจะเป็นเรื่องใดก็ต้องตรวจจากความสัมพันธ์ของดาวนั้นๆซึ่งจะมีอิทธิพลต่อเจ้าชะตาในด้านใดบ้าง เช่นเรื่องสุขภาพ การงาน การเงิน อุบัติเหตุ เหล่านี้เป็นต้น จากนั้นก็มาระวังเป็นเรื่อยๆ ไป เช่นตามดวงชะตาเป็นปีที่มีปัญหาสุขภาพเช่น ความดัน สายตา หัวใจ กล้ามเนื้อ กระดูก หรือชั้นร้ายแรงคือมะเร็ง ซึ่งปรากฏในดวงชะตาโรคหนึ่งโรคใด วิธีแก้ไขทำได้โดยสำรวจตัวเองก่อนว่าตัวเองมีอาการโรคที่ตกหรือไม่ แล้วไปตรวจสุขภาพ ดูแลรักษาตัวเองเป็นเบื้องต้น หากชั้นร้ายแรงถึงต้องผ่าตัดจะได้เตรียมใจ เตรียมตัวไม่ตระหนกตกใจเกินกว่าเหตุ เพราะคำแนะนำของผู้ตรวจดวงชะตาจะช่วยให้ การทำบุญใส่บาตร ถวายสังฆทาน ปฏิบัติธรรม เป็นสิ่งที่ดีในด้านจิตใจและเชื่อว่าจะสามารถแก้กฎแห่งกรรมได้ จึงมักนำมาปฏิบัติในช่วงของชีวิตที่ไม่ดี จนเข้าใจกันว่าจำเป็นต้องแก้ด้วยวิธีนี้ควบคู่กับดวงตก สิ่งนี้ก็ต้องพิจารณากระทำตามโอกาสและทุนทรัพย์อย่าให้มากเกินไปจนถึงเดือดร้อนพลังใจที่เข้มแข็งสามารถเป็นทุนในการต่อสู้ทุกอย่างที่ขวางหน้า

ความเชื่อในโหราศาสตร์

การเชื่อต้องเชื่ออย่างมีวิจารณญาณจึงจะเกิดผลดี อย่างมง่าย การเสี่ยงดวงโดยการบนบานศาลกล่าว หรือมง่ายกับตัวเลขจากเจ้าพ่อเจ้าแม่รวยทางลัดเป็นสิ่งเป็นไปไม่ได้ คำพยากรณ์ไม่ได้มีความแม่นยำ 100% ในทุกศาสตร์ทุกแขนง การพยากรณ์คือการอ่านแผนที่ชีวิตให้รู้เท่านั้น ไม่สามารถบันดาลดลได้ ความสำเร็จจะมาจากการเลือกดำเนินที่ถูกต้องเท่านั้น คำแนะนำคือแนวทางเลือกเดินไปบนทางที่ปลอดภัยสู่ความสำเร็จ การเชื่อหมอดูมากเกินไปโดยไม่ใช้ความคิดของเราเอง จะทำให้เกิดผลเสียกับเราได้ เช่น

1. เสียทรัพย์ บางรายต้องเสียค่าสูงมาก หรือรายที่แนวทางแก้ไขต้องมีค่าใช้จ่ายสูง เช่น การแก้ไขที่อยู่อาศัย
2. ถ้าดูว่าดวงไม่ดี จะเสียขวัญและทำร้ายจิตใจ หดงำลังใจ
3. ถ้าเชื่อมากเกินไปจะทำให้ม่งาย ไม่สามารถตัดสินใจทำอะไรเอง ขาดความมั่นใจ ทุกสิ่ง ทำอะไรต้องขอปรึกษา ก่อน
4. ทำให้คิดมาก เครียด วิตกกังวล หากทำนายว่าดีก็เพื่อผ่นรอเวลา หากผ่นสลายก็เครียด หรือผ่นลมๆแล้งๆ
5. โดนหลอกหลวง ถ้าเกิดหมอดูฉวยโอกาส โดยนำความรู้ที่ไม่ใช่หลักวิชาการโหราศาสตร์ มาเป็นอาชีพหลอกหลวงเงิน เรียกว่าพวกต้มตุ๋นโดยใช้คำว่าอาชีพหมอดูบังหน้า

ชื่อนั้นสำคัญไฉน

จากหนังสือ ชื่อคือชีวิต โดยอาจารย์ธีรวัฒน์ เชาวชัยพัฒน์ อานุภาพของตัวเลขที่ยิ่งใหญ่มาก อิทธิพลของตัวเลขสามารถครอบงำทุกสรรพสิ่งในโลกนี้ อานุภาพของตัวเลขเรียกว่า “พลังจักรวาล” ซึ่งเกิดขึ้นจากกลุ่มดวงดาว 10 ดวงที่อยู่ในระบบสุริยะจักรวาล ดึงดูดสังเคราะห์ซึ่งกันและกัน อานุภาพแห่งการดึงดูดสังเคราะห์แปรสภาพเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่สามประการคือ พลังงานแม่เหล็ก พลังงานไฟฟ้าและพลังงานวิทยุ เราจะสังเกตได้ว่าอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะสื่อด้วยอานุภาพของตัวเลขทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการใช้โทรศัพท์ บัตรเครดิต ดูทีวี และอื่นๆ เราจะใช้ตัวเลขเป็นตัวกำหนด ถ้าเราใช้ตัวเลขได้ถูกต้อง สิ่งที่เราปรารถนาก็จะได้ดังใจ ชีวิตของเราที่เช่นเดียวกันจะต้องมีตัวเลขเป็นตัวกำหนด คนโบราณผู้ชาญฉลาดจึงได้คิดค้นเอาตัวเลขมาแฝงกับตัวอักษรและเทียบค่าของตัวอักษรให้เป็นตัวเลขอีกที ตัวอักษรก็คือชื่อและนามสกุลของเรานั้นเอง ถ้าตัวเลขที่อยู่ในชีวิตมีความสัมพันธ์กันก็จะส่งผลให้ชีวิตราบรื่น แต่เมื่อไรที่ตัวเลขขัดแย้งก็จะทำให้ชีวิตต้องพบแต่อุปสรรค คนเราเกิดมาสร้างร่างกายเปรียบเหมือนรถยนต์ ชื่อเปรียบเหมือนคนขับ ถ้าเรามีรถดีแต่มีคนขับไม่ดี รถก็คงไม่สามารถไปถึงจุดหมายปลายทางได้ พลิกคว่ำพลิกหงายอยู่รำไป (เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ควรที่จะเปลี่ยนคนขับใหม่)

มีพุทธะวัจนะอยู่คำหนึ่งเขียนว่า นามิ สพุพ อณฺธภาวึ อ่านว่า นามมึง สัพพัง อันทะพะวิ แปลว่า ชื่อหรือนามมีอำนาจครอบงำภาวะทั้งปวง ชื่อคือชีวิต การดำเนินชีวิตของเราถูกกำหนดด้วยชื่อ คุณเชื่อหรือไม่ คำพูดนี้อาจทำให้ท่านสงสัย อธิบายว่า ชีวิตของคนเราไม่ต่างอะไรกับตัวละครตัวหนึ่ง เมื่อคนๆ หนึ่งถูกกำหนดให้แสดงละครเรื่องหนึ่ง ถ้าไม่ให้ชื่อกับตัวละครตัวนั้น เชื่อได้เลยว่าเขาจะไม่รู้เลยว่าเขาจะต้องแสดงบทบาทอย่างไร มีพฤติกรรมนิสัยใจคออย่างไร

อย่างมากก็ได้เป็นเพียงตัวประกอบเดินผ่านมาผ่านไปแล้วก็หายไป ชื่อมีอยู่ในชีวิตของเราในปัจจุบันนี้ก็ถูกกำหนดให้แสดงละครเหมือนกัน แต่เป็นละครชีวิต บทบาทของแต่ละท่านในเบื้องต้นส่วนใหญ่จะแสดงในบทไม่ดีก่อนที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่าการเกิดมาของคนทุกคนในส่วนใหญ่จะเกิดมาเพื่อชดใช้หนี้กรรมที่ได้สร้างไว้ตั้งแต่ภพอดีตชาติ ที่นั่นก็อยู่ที่ใครจะมีวิบากกรรมมากน้อยเพียงไร คนที่มีวิบากกรรมน้อยก็จะได้เปลี่ยนบทเร็ว คนที่มีวิบากกรรมมากก็จะได้เปลี่ยนบทช้า หรือไม่ได้เปลี่ยนบทบาทเลยจะต้องแสดงบทแห่งทุกข์จนจบ

แม่ของผู้ศึกษา ชื่อเดิมว่า อัจฉรา ผลบวกของชื่อเมื่อใช้ตัวเลขแทนค่ารวมกันได้ 26 มีความหมายว่าเป็นชื่อของการถูกรอรับว่า

- เป็นคนที่เกิดมาเพื่อช่วยเหลือผู้อื่น แต่ยากที่จะได้รับผลตอบแทนหากต้องการได้รับความช่วยเหลือบ้าง ข้างยากเสียเหลือเกิน

- ชีวิตน่าจะประสบความสำเร็จ แต่จะไม่ยั่งยืนถาวร จะถูกกดดัน กลั่นแกล้ง เบียดเบียน ความดีความชอบ ระวังการคบหาพรรคพวกเพื่อนฝูง จะนำความพินาศความล้มเหลวมาให้อันเกิดจากคำแนะนำผิดๆ ไม่ควรรวมหุ้นร่วมทุนกับใคร

- ชีวิตคู่ ไม่ประสบความสำเร็จราบรื่น ระวังปัญหารักสามเส้า

- ให้ระวังโรคตับอักเสบ ถุงน้ำดีอักเสบ ปวดหัวข้างเดียว เจ็บปวดตามกระดูกตามข้อ

ทางแก้ไข ควรแก้ไขชื่อใหม่โดยเอานามสกุลเป็นตัวกำหนด หากนามสกุลผลบวกดีบวกกับชื่อที่มีหมายเลขไม่ดี แต่ผลรวมดีก็ผ่านได้ แต่ถ้าผลรวมชื่อไม่ดี ผลรวมนามสกุลไม่ดี ถือว่าสองส่วนเสีย ไม่ต้องดูที่ผลรวมแล้ว ควรเปลี่ยนชื่อใหม่

สิ่งที่เห็นจริง

1. เกิดมามีภาระรับผิดชอบตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงมีครอบครัวก็ยังทำหน้าที่นี้ พึ่งพาอาศัยใครไม่ค่อยได้

2. ชีวิตการงาน ถูกกลั่นแกล้งขาดความยุติธรรมจากผู้บังคับบัญชาชนิดไม่น่าจะเป็น

3. ล้มเหลวในชีวิตคู่ ขันหย่าร้าง ปัญหาเขามีบุคคลที่สาม

4. เป็นโรคตับอักเสบ(ไวรัสบี) ปวดตามกระดูกข้อ ปวดศีรษะ

การตัดสินใจเปลี่ยนชื่อใหม่ จากอัจฉรา ผลรวมเลข 26 เป็น อัคราภรณ์ ผลรวมเลข 36 เป็นเลขดีหมายถึง ความสดชื่นของชีวิตและความรักจะมีคนให้การอุปถัมภ์ค้ำจุน ช่วยเหลือ มีคนรักใคร่ชอบพอ ส่วนเสียของเลข 36 คือค่อนข้างเป็นคนเจ้าอารมณ์ อหิทธิพลของเลข 36 ถ้ารวมกับ

นามสกุลหมายเลข 59 ชีวิตจะได้ผลดี 100 เปอร์เซ็นต์ แต่แม่วังคงใช้สกุลเดิม ดังนั้นผลรวมของเลขและสกุลที่ไม่ดี จึงทำให้ชีวิตดีขึ้นไม่เต็ม 100 เปอร์เซ็นต์ แม่บอกว่าแค่นี้ก็ดีขึ้นเยอะแล้ว

คนที่เกิดปีมะโรง ดำเนินว่า เป็นป็นักชัศตรเจ้าทุกข์ ชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับหรือแบกรับภาระของคนอื่นอย่างเต็มใจ มีความเจ็บปวดทางความคิดอ่าน กล้าเสี่ยง กล้าลุย หากเกิดในเวลากลางวัน ชีวิตจะมีอุปสรรคเข้ามาเป็นระยะๆ

คนเกิดวันอาทิตย์ ใจร้อน โกรธง่ายหายเร็ว อุปนิสัยใจคองนักเลง แต่ไม่ใช่อันธพาล ใจกว้างมีเพื่อนฝูงมาก รักศักดิ์ศรี กล้าได้กล้าเสีย เจ้าชู้ ชอบอิสระ ทำคุณคนไม่ขึ้น

ผู้ศึกษาพิจารณาอุปนิสัยของแม่ อาจเป็นเพราะการที่แม่เป็นคนปีมะโรง จึงชอบแบกรับภาระคนอื่น ช่วยเหลืออาสาทำให้คนอื่น ไม่คิดถึงความเหน็ดเหนื่อย และพร้อมเสียสละเวลาติดตามทุ่มเทให้ เงินทองก็ไม่อยากได้ แม่จึงเป็นหมอดูวิทยาทาน ท่านบอกว่ารับเงินเขามากก็ต้องเอาไปทำบุญ ให้เขาไปทำเองดีกว่า อยากทำอะไร ทำวันไหนก็ได้ ตามสะดวกเขาจะได้บุญเยอะ เพราะทำตอนมีจิตศรัทธา

ผู้ศึกษาและแม่

ตัวผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาเกิดวันอาทิตย์ที่ 27 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2520 เวลา 22.47 น. ตรงกับ ขึ้น 10 ค่ำ เดือน 4 ปีมะโรง ค.ศ. 1977 แม่บอกว่า คนเกิดวันอาทิตย์จะมีอารมณ์ร้อน หากโกรธจะหายเร็ว เป็นคนรักเกียรติรักศักดิ์ศรี แม่เปรียบเทียบกับพี่ว่า พระอาทิตย์นั้นให้แสง ให้พลังงานแก่เราในตอนกลางวัน ดังนั้นใครก็ตามที่เกิดวันอาทิตย์เวลากลางวันจะดีกว่าตอนกลางคืน ตรงกันข้ามกับพระจันทร์ที่ให้แสงสว่างแก่เรายามกลางคืน ดังนั้นผู้ที่เกิดวันจันทร์ควรจะเกิดเวลากลางคืนดีกว่าช่วงกลางวัน สำหรับตัวผู้ศึกษาถือว่ามีหน้าตาไม่สดใสเหมือนคนวันอาทิตย์กลางวัน เพราะเป็นตอน "อาทิตย์ดับ" ต้องคอยใช้สีสันทบปหน้าช่วย หรือ คอยแต่งหน้าแต่งตาช่วยถึงจะสวยและดูดี

ตามตำรากล่าวไว้ว่า คนเกิดวันอาทิตย์มักมีวาสนาดี จึงมักมีดวงชะตาที่ดี มีบุญมีวาสนาดี ดวงส่วนใหญ่แล้วจะมียศมีศักดิ์ ฐานะดี มีทรัพย์มีบริวารมาก แต่เป็นคนทำคุณใครไม่ขึ้นอย่างดีก็เสมอตัว แต่ทำดีแล้วเป็นบุญ เพราะคนเกิดวันอาทิตย์ ดวงชะตาตกน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ มักมีคนเกื้อกูลส่งเสริมเสมอ

คนเกิดวันนี้เป็นคนใจกว้าง มีน้ำใจไมตรีกับเพื่อนฝูงเสมอ ใจนักเลง กล้าได้กล้าเสีย มีเงินมากใช้มาก มีน้อยใช้น้อย ยามตกต่ำ ก็ไม่หวั่นไหว มีความทะเยอทะยานสูง มีความเป็นผู้นำเชื่อมั่น

ในตัวเองสูง รักอิสระ มีอุดมการณ์ มีคุณธรรม ประจำใจ ปัญญาดี อ่อนไหว ใจร้อน รักศักดิ์ศรี รักเกียรติมาก ถ้าเกิดตอนเช้า ต้องตื่นนอนอยู่เสมอ ต้องสู้ด้วยความอดทน และ ทำงานจึงจะก้าวได้อย่างมีเกียรติ เกิดตอนกลางคืน มักเป็นคนสุภาพดี หาญกล้า เชื้อมั่นในตัวเอง ตัดสินใจเร็ว ปราดเปรียว มีคุณธรรม แต่บางคน ใช้เงินเก่งมีเท่าใดหมด ใจเด็ดเดี่ยว คนเกิดวันอาทิตย์นั้นต้องผิวดำแดงจึงจะเหมาะสม แต่ถ้าผิวขาว หรือขาวเหลือง ต้องหน้าผากกว้างจึงจะถือว่าเป็นมงคลดี

ผู้ศึกษาได้รู้จักตนเองมากขึ้น สิ่งไหนที่ไม่ดีก็จะพยายามปรับปรุงเปลี่ยนแปลง สิ่งไหนดีอยู่แล้วก็จะดำรงไว้ และจะเพิ่มพูนให้ดีขึ้นอีกเรื่อยๆ ผู้ใดเขานิยัยไม่ดี ประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้อง เมื่อเราเข้าใจถึงเหตุที่มาของนิสัยและพฤติกรรมการแสดงออกนั้นๆ แล้ว ควรเห็นใจหากเขาทำไม่ดี และควรยกย่องชื่นชมยินดีหากเขาทำดี การเข้าใจและยอมรับทำให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แม่ของผู้ศึกษาให้หลักการของโหราศาสตร์แทรกด้วยคติธรรม เกร็ดความรู้ และตัวอย่างสั่งสอนผู้ศึกษามาโดยตลอด แม่สอนให้รู้จักการยอมคน พึงคนอื่น การหลีกเลี่ยงแทน การประจันหน้า ไม่มีใครรู้ดีเท่ากับผู้ศึกษาที่จะเห็นคุณค่าของความรักที่แม่มีต่อลูก วันนี้ผู้ศึกษาเข้าใจชีวิตและมีชีวิตอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง หลายๆ ครั้งผู้ศึกษาเคยคิดโกรธพ่อที่ได้ทิ้งแม่และพวกเราไป พ่อทำไม่ดีหลายอย่างกับแม่ ทำให้แม่ต้องเสียใจ แต่วันนี้แม่สอนให้ผู้ศึกษาไม่มีความโกรธนั้นแล้ว อย่างน้อยเขาก็เป็นพ่อ จงคิดไว้ว่าผู้ใหญ่ย่อมมีเหตุผลของเขา เราเป็นลูกมีหน้าที่เคารพและกตัญญูรู้คุณพ่อแม่ ทำส่วนของเราให้ดีที่สุด การมีชีวิตอยู่มาภายใต้ระบบครอบครัวแม่คนเดียวนี้ แม่ คือ หัวหน้าครอบครัว แม่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ดูแล ทั้งอบรมและสั่งสอนลูกถึงสามคน ภาระหนักอึ้งเมื่อครอบครัวแตกแยก แม่ต้องต่อสู้กับภาระหนี้สินที่ผู้เป็นพ่อก่อสร้างขึ้นไว้ แม่ต้องแก้ไขกับภาวะความยุ่งยากทางเศรษฐกิจ ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในครอบครัว ควบคุมไปกับการมารับผิดชอบชีวิตลูกๆ ท่ามกลางสภาพสังคมที่มีได้เอื้อให้เกิดการทำบาปทำผิดควบคู่กันได้ง่ายนักโดยตลอด อย่างไรก็ตามทุกปัญหาชีวิตต่างๆ แม่สามารถผ่านพ้นความทุกข์เหล่านั้นมาได้ โชคดีที่แม่พบกำลังใจที่ทำให้แม่พร้อมทำทุกอย่างและก้าวเดินต่อไปจนถึงวัยหกสิบห้าปีปัจจุบัน

ความเป็นลูกสาวคนเล็กและคนเดียวทำให้ผู้ศึกษาใกล้ชิดกับแม่มากที่สุด พี่ชายคนโต ชื่อ “ปริญ” เป็นคนสูงผอม หน้าตาดี ขรึมๆ พูดจาดี พี่ชายคนกลาง ชื่อ “พีรวัส” ลักษณะสูงท้วม อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มั่นใจในตัวเอง แม้ว่าพี่ชายทั้งสองมีครอบครัวและแยกย้ายออกไปแล้ว แต่พวกเขาก็ยังเป็นห่วงแม่และน้อง จะไปมาหาสู่ โทรศัพท์ถามสารทุกข์สุกดิบเสมอๆ

ความผูกพัน

ผู้ศึกษาได้รับการเลี้ยงดูมาแบบทุนนิยมอย่างใกล้ชิด เราจะบอกเล่าสู่กันฟังปรึกษาหารือทุกๆ เรื่อง แม่เป็นคนทันสมัย ไม่ว่าตอนผู้ศึกษาเข้าสู่วัยรุ่นมีปัญหาเรื่องไหนแม่ให้คำชี้แนะได้หมด ปัญหาเริ่มมหาวิทยาลัยหรือแม้แต่ปัญหาในที่ทำงานปัจจุบัน แม่ก็รับฟังและคอยช่วยเหลือช่วยตัดสินใจช่วยหาแนวคิดทางออกดีๆ ให้ผู้ศึกษาเสมอๆ ตั้งแต่เลิกจนโตนับครั้งได้ที่แม่อนุญาตให้ไปค้างคืนที่อื่นเพราะความจำเป็นจริงๆ เช่น ค่ายของโรงเรียน หรือรับน้องมหาวิทยาลัย นอกนั้นก็จะมีแม่ไปด้วย แม่บอกว่า “ในสายตาของแม่ ลูกยังเด็กอยู่เสมอ” ซึ่งคำว่าเด็กนี้มีได้หมายถึง ไม่โต แต่หมายถึงแม่ยังต้องเป็นห่วงดูแลอยู่ แม้ว่าอายุเลขสาม เลขสี่ หรือเลขอะไรก็ตาม ลูกก็คือลูก เป็นยังอื่นไปไม่ได้ แม้ว่าลูกจะแต่งงานมีครอบครัว มีลูกเป็นของตนเองด้วยแล้ว แม่ยังอยู่ข้างๆ เสมอไม่ได้ไปไหน

รูปภาพที่ 5

ภาพแม่และผู้ศึกษา

ผู้ศึกษาเคยคิดเล่นๆ ว่า หากเราสองคนได้ไปออกเกมสัร่ายการรู้ใจทางโทรศัพท์ ลูกต้องเดาใจแม่หรือแม่เดาใจลูกแล้ว เราจะได้คะแนนกันเท่าไร จริงๆ เรามีอะไรทั้งเหมือนกันและต่างกันอยู่มากมาย อย่างเช่น แม่ชอบสีฟ้า ผู้ศึกษาก็ชอบเหมือนกัน แม่ชอบผลไม้คือกล้วยน้ำว้า แต่ผู้ศึกษาไม่ทาน แม่ชอบทานปลา ผู้ศึกษาก็ไม่ชอบ แม่ชอบไอศกรีมรสกาแฟ ผู้ศึกษาชอบรสช็อคโกแลต แม่ชอบเส้นเล็ก ผู้ศึกษาชอบเส้นหมี่ แม่ไม่ชอบสุนัข ผู้ศึกษาก็เหมือนกัน แม่เป็นคนขี้ร้อน ผู้ศึกษาขี้หนาว แม่ชอบทำสวน ผู้ศึกษาเลือกล้างจาน(งานสบายกว่า) แม่ใจร้อน ผู้ศึกษาใจร้อนกว่า แม่ไม่จ้อใคร มีศักดิ์ศรี ผู้ศึกษาก็เหมือนแม่(สงสัยเพราะเกิดวันเดียวกัน) แม่เป็นคนไม่สะสมงาน ผู้ศึกษารอใกล้เวลาแล้วค่อยทำ ฯลฯ เป็นต้น ความเหมือนในความต่างนี้ทำให้เราสองคนเป็นแม่ลูกที่รู้จักกันมาก แม่คือส่วนหนึ่งของชีวิตผู้ศึกษา และคิดว่าแม่มคงคิดเช่นเดียวกัน ในกาลเวลาที่ผ่านไป ไม่ได้หมายความว่าเราสองคนจะห่างกัน ผู้ศึกษาเลือกที่จะเห็นชีวิตของตัวเองมีแม่ไปในทางเดินทุกแห่งหน เราทั้งสองแลกเปลี่ยนเข้าไปมีส่วนร่วมในแวดวง

สังคมของกันและกัน สิ่งนี้จึงทำให้เราค่อยๆ แทรกซึมลงไป นั่นเท่ากับเป็นการปรับเปลี่ยนตัวเอง และยอมรับไปในเวลาเดียวกัน ผู้ศึกษาอยากช่วยให้ชีวิตของแม่ในบ้านปลายของแม่ เป็นแบบชีวิตอุดมคติที่เป็นไปได้ แม่เคยบอกว่า ชีวิตของแม่ที่เหลืออยู่คือกำไร

ผู้ศึกษาตั้งใจที่เกิดมาเป็นผู้หญิง และโชคดีที่สุดที่เกิดมาเป็นลูกของแม่คนนี้ ชีวิตที่ได้เกิดมาถือเป็นชีวิตที่สุขสมบูรณ์และจะเป็นไปไม่ได้ถ้าไม่มีแม่ ผู้ศึกษาคงต้องขอปรบมือให้กับแม่ที่ผ่านประสบการณ์ที่เลวร้ายของชีวิต แม่ได้รู้จักคำว่าเหนื่อยอย่างแท้จริง วิธีการเลี้ยงดูของแม่ทำให้ผู้ศึกษาเติบโตขึ้นมาในแบบมีแม่เป็นทั้งแม่และเพื่อน และแม่เองก็มีลูกคือเพื่อนด้วยเช่นกัน แม่บอกเสมอว่ารักตัวเองให้มากๆ เมื่อไม่มีแม่แล้ว จะได้มีชีวิตอยู่เพื่อตัวของตัวเอง

มองแม่

ชีวิตหลังเกษียณของแม่ แม่ทำงานพัฒนาบ้านมากมาย ไม่ว่าจะเป็น ดัดหน้าสนาม หลังบ้าน กวาดใบไม้ งานในบ้าน แม่จะกวาดดูบ้าน ทำกับข้าวในบางครั้ง เวลาโดยส่วนใหญ่จะคอยดูแลผู้ศึกษาเป็นหลัก ล่าสุดแม่มีมุมโหราศาสตร์เป็นของตนเองที่ "ร้านน้ำผึ้งเดือนอ้าย" ซึ่งตั้งอยู่ในซอยบนถนนลาดพร้าว

ร้านนี้เป็นชายขนมเบเกอรี่ที่ชายคนที่สองตั้งใจเปิดเพื่อแม่ ให้แม่เป็นผู้ดูแลกิจการจะได้ไม่เหงา ทำเลของร้านอยู่ใกล้บ้านเพราะรู้ว่าแม่ไม่ชอบไปไหนไกลบ้าน แม่ชอบอยู่บ้านเพราะเป็นพื้นที่แห่งอิสรภาพ จะทำอะไรก็ได้เห็นการบังคับของสังคม พี่ชายได้จ้างเด็กประจำร้านหนึ่งคน นิสัยดี มีความรับผิดชอบ ชยันต์แข็งคอยดูแลแม่และทำบัญชี เช็คลิสต์ของในร้าน วันเปิดร้านถูกกำหนดขึ้นตามตำราฤกษ์ของแม่ คือ 14 ธันวาคม 2548 วันแรกมีแขกมาร่วมงานคับคั่ง ทั้งเพื่อนของพี่ชาย เพื่อนของผู้ศึกษาและเพื่อนของแม่ มีแต่ความอบอุ่นและมิตรภาพแก่กันและกัน ที่ร้านนี้เองจึงเป็นจุดนัดพบศูนย์กลางของแม่กับเพื่อนๆ ทั้งเพื่อนที่ทำงานและเพื่อนดูหมอ บ่อยครั้งวันเสาร์มักมีสถานีวิทยุคลื่นหนึ่งนัดแฟนเพลงรายการพบปะสังสรรค์กันที่ร้านนี้ และวันอื่นๆ มักมีกิจกรรมสนุกสนานมากมาย เช่น วันนัดพนักแต่งกลอน เลี้ยงวันเกิด ร้องเพลงคาราโอเกะ พวกเรามักสรุปว่าอะไรก็ตามคุณอยากได้ อยากเจอ ที่ไหนไม่มี ที่ร้านนี้มีให้คุณหมด ผู้ศึกษาเห็นรอยยิ้มของแม่ทุกวัน แม่มีความสุข มีเพื่อนใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอีกแล้ว เมื่อผู้ศึกษาเสร็จจากงานประจำก็จะรีบไปรับแม่กลับบ้านทุกวัน ร้านเราเปิดทำการตั้งแต่สิบโมงจนถึงสองทุ่ม ปัจจุบันแม่กำลังหาทีมงานอีกสองคนเพื่อจะขยายกิจการจากร้านขนมกาแฟสดเป็นร้านข้าวขาหมู ไฉนแค่นี้ก็เหนื่อยแล้ว แม่บอกว่าอย่างพวกเรานะหรือเล็กๆ ไม่ ใหญ่ๆ ทำ ลูกๆ ฟังแล้วไม่ขัดแม่ หากแม่อยากทำจริงๆ ก็พร้อมจะลุยด้วยกัน ผู้ศึกษาเห็นชัดเจนว่าร้านขนมตอนนี้ หากไม่มีแม่แล้ว

วันนั้นจะไม่มีใครเข้าร้านหรือมาน้อยลง เพราะแม่ได้สร้างบรรยากาศให้เป็นพื้นที่หนึ่งเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากปัญหาภายนอก อีกทั้งรับปรึกษาปัญหาชีวิตและทำนายดวงชะตา โดยมีทั้งแม่และหมอดูเพื่อนแม่อีกหลายคน

สรุป

จากการศึกษา “แม่” พบว่า แม่ไม่เคยมีความคิดหรือความตั้งใจจะเป็นหมอดู การพัฒนาตัวตนของแม่ไปสู่สถานภาพความเป็นหมอดู มาจากสาเหตุของภูมิหลังทั้งสิ้น 3 ประการ ประการแรก เกิดจากความเชื่อต่อคำพยากรณ์ที่เลวร้ายของหมอดูในวัยเด็กที่มีอิทธิพลต่อจิตใจของแม่เป็นอย่างมาก แม่รอคอยความหวังที่จะมีใครสักคนเข้ามาคลี่คลายหรือปฏิเสธสิ่งเหล่านั้น ประการที่สอง ความผิดหวัง ความเจ็บช้ำอย่างแสนสาหัสจากการกระทำของคู่ชีวิตที่หลอกลวง และทำร้ายจิตใจแม่อย่างหาที่สุดไม่ได้ แม่จึงหาสิ่งยึดเหนี่ยวรักษาใจให้แข็งแกร่ง และพบทางสว่างของชีวิต คือ ศาสตร์ความรู้ทางโหราศาสตร์เพื่อพิสูจน์ความจริง ได้ตรวจชะตาชีวิตตนเองและลูกๆ ส่วนประการสุดท้าย คือ ต้องการเพื่อนทางใจ ชะตาชีวิตให้แม่ได้พบกับวิชาลายมืออาจารย์ได้คลายข้อกังวลใจ คำทำนายเลวร้ายทั้งหมดในอดีตของแม่ และแม่ได้พิสูจน์แล้วว่าเป็นจริง ความน่าเชื่อถือและมีเหตุผลนี้เอง ทำให้แม่ตัดสินใจเดินทางสู่เส้นทาง “หมอดู”

วิชาโหราศาสตร์ที่แม่ศึกษาเรียนรู้ มีด้วยกัน 4 วิชา ได้แก่ ลายมือ เลข 7 ตัว 9 ฐาน เบญจธาตุและศาสตร์แห่งการตั้งชื่อ ปัจจุบันแม่ใช้วิชาเลข 7 ตัว 9 ฐานในการพยากรณ์อยู่ประจำ สิ่งที่ต้องใช้คือ วัน เดือน ปี และเวลาเกิด ขั้นแรกแม่ต้องเช็คดวงพื้นฐานของเจ้าชะตาเสียก่อน อุปกรณ์ที่ใช้ในการดูคือ ปฏิทินร้อยปีสำหรับตรวจเช็ควันเดือนปีให้ถูกต้องแน่นอน แต่ปฏิทินร้อยปีบางเล่มก็เชื่อถือไม่ได้พินิจพิเคราะห์

แม่ไม่มีพิธีกรรมประกอบการพยากรณ์ ไม่มีรูปแบบของการดูดวง และจะนิยมดูทางโทรศัพท์ ไม่ชอบให้ใครมาพบที่บ้าน ใครมีปัญหาแม่ก็จะหาทางแก้จุดเฉพาะปัญหา แล้วก็ดูองค์ประกอบอื่นๆ แม่จะแทรกธรรมะ คติสอนใจเข้าไปในคำทำนายเสมอๆ เพื่อให้คนคลายจากทุกข์ได้ แม่จะต้องให้คำพูดด้วยผลไม้มงคลของวันพฤหัสบดี

ในด้านผู้มารับคำพยากรณ์จากแม่นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นคนรู้จัก หรือบอกต่อกันมา พบว่าส่วนใหญ่เกือบทั้งสิ้นจะเป็นผู้หญิง มีทุกวัย แต่ละวัยก็จะมีปัญหาที่แตกต่างกัน ผู้มารับคำทำนายที่มาหาแม่ส่วนมากจะมีปัญหาต้องการแนวทางแก้ไข และมีความมั่นใจว่าแม่จะช่วยเหลือพวกเธอได้ น้อยรายที่เพียงต้องการรับรู้ดวงชะตา อนาคตของตน ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ เรื่อง

ปัญหาครอบครัว เกี่ยวกับสามีหรือแฟน รongลงมาก็เป็นด้านการงานและสุขภาพ จุดเด่นของแม่ คือ แม่จะเฝ้าติดตามเป็นห่วงคนที่แม่เช็ดดวงให้ ยิ่งหากเป็นปัญหาร้ายแรงก็จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษ ไม่ทิ้งกัน เหตุนี้เองทำให้แม่มีเพื่อนใหม่ๆ มากมาย พวกเธอถือว่าแม่เป็นกำลังใจและที่พึ่งให้ได้ ด้วยความเป็น “เพศ” เดียวกัน จะสามารถเข้าถึงปัญหาได้ลึกและละเอียดกว่าคนละเพศ

แม่ไม่คิดค่าทำนายนาย จึงไม่ทำให้ใครเดือดร้อน คนใกล้ชิดทุกคนมีความเคารพ ศรัทธา และเชื่อถือ แม่จะมีเทคนิควิธีการดูหมอบแบบเฉพาะตัว แม่บอกว่า สามารถช่วยใครก็ได้ ช่วยไป ได้ สะสมบุญ การทำให้คนอื่นสบายใจเป็นสิ่งที่ดี นี่แหละคือ ชีวิตบ้านปลายของผู้หญิงคนหนึ่งมุ่งมั่นในหนทางที่เลือกแล้ว